

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter
og den alminnelige spiller.
Eksperter får en instruktiv
innføring i det moderne
poengsystemet.

Den alminnelige spiller får
en klar og enkel oversikt over
det moderne meldesystemet.

De får den hos bokhandlerne

Innbundet kr. 12,50

nils rømning forlag

(TIDLIGERE A. M. HANCHE FORLAG)

BRIDGE

- MAGASINET

JANUAR 1965
ANALYSE

AV ET

NEDERLAG

BITT AV BRIDGEBASILLEN

MR. BRIDGE

**De klare
hjernerens
spill**

Ros og Reese

Analyse av et nederlag

Norge tapte både landskamp og bykamp (Oslo—Warzawa) mot polakkerne. Bykampen var ganske jevn, men landskampen artet seg som den rene- ste utklassing.

Polen har ikke vært ansett for å være noen sterk bridgenasjon. De få gan- gene Polen har deltatt i internasjonale turneringer har ikke gitt bud om noe særskilt toppnivå, snarere tvert imot. Men det er tydelig at dette er i ferd med å forandre seg.

Det polske lag Norge hadde på be- søk besto mest av helt unge spillere fra akademisk miljø. Topp-paret var Szurig—Klukowski. Ingen av spillerne i dette paret var over 25 år.

Polakkerne var et avgjort sympatisk bekjentskap, som bl. a. utmerket seg ved en meget korrekt opptreden ved bridgebordet. Bridgemessig var de fremfor alt sikre.

Klukowski—Szurig i aksjon:

N	♠ D-x-x-x-x	♥ D-kn-10	♦ kn	♣ E-K-x-x
V	♠ x-x-x	♥ x-x-x	♦ E-x-x	♣ D-9-x-x
Ø	♠ kn-x-x	♥ E-x-x	♦ D-10-x-x-x	♣ x-x
S	♠ K-10	♥ K-9-x-x	♦ K-9-8-7	♣ kn-10-x

Det meldtes slik:

N	S
1 ♠	1 grand
2 ♣	2 grand
3 ♣	3 ♦
3 ♥	3 ♠
pass	

Dette betyr følgende: 1 spar er en naturlig melding som lover minst 5 kort i farven og 1 grand er visstnok en naturlig begrenset melding. Nord's 2 kløver nå er derimot kunstig og vi- ser minimums åpning. 2 grand må for- modentlig vise max. for en grand, og nå er Nord's 3 kløver ekte. 3 ruter er en naturlig melding, mens 3 hjerter vi- ser 3 kort i hjerter og 1 i ruter. Syd bestemte seg så etter lang fundering for 3 spar som sluttmelding. Det var tydelig han hadde lyst på 4 spar. Tak- ket være usedvanlig heldig sits står jo 4 spar her, men det hadde kanskje vært pent og riktig å stoppe på 3. Spil- let illustrerer godt hvor nyansert mel- desystemet var. Det inneholder idéer både fra Vienna, fra Efes og fra itali- enske systemer.

Et annet eksempel:

N	♠ D-x-x	♥ K-kn-x	♦ K-kn-10-x-x	♣ x-x
V	♠ x-x-x	♥ 10-9-x-x-x	♦ x	♣ x-x-x-x
Ø	♠ K-kn-x-x	♥ D-x-x	♦ E-x-x-x-x	♣ x-x
S	♠ E-10-x	♥ E-x	♦ D-x	♣ E-K-D-kn-x-x

Meldinger:

S	N
2 ♣	2 ♦
3 grand	4 grand
5 ♣	6 ♣

(Forts. side 39)

Innhold:	Side
Mr. Bridge	
Ambjørg Amundsen har hatt en bridgeprat med Ranik Halle	4
Det underutviklede motspillet	
Bjørn Larsen setter fingeren på et ømt punkt	8
Bitt av bridgebassillen	
— er ikke det verste man kan bli, hevder Rolf Bøe	11
Ros og Reese	
Terence Reese roser og riser	14
Den klare hjernes sport	
William B. Herseith har litt av hvert på hjertet	22

Redaktør: Rolf Bøe.

Medarbeidere i dette nummer: Ambjørg Amundsen, Leif Christiansen, William B. Herseith, Arne Hofstad, Bjørn Larsen, Per Petersen, Terence Reese (London).

Organ for Norsk Bridgeforbund.

Redaksjon og ekspedisjon: Nils Rømming Forlag (tidligere A. M. Hanche Forlag), Kongensgate 4, Oslo. Postboks 277. Tele- foner: 41 21 81 — 41 04 24. Postgiro 138 16. Bank: Christiania Bank og Kreditkasse. Bankgiro: 428/163.

Utkommer den 20. i hver måned, unntatt juli og august.

Abonnement: Kr. 25 for medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Bridgeforbund, andre kr. 30. Sverige 25 sv. kr. Danmark 35 d. kr.

Løssalg: Kr. 3.00 pr. nummer.

Annonser: 1/1 side (125 × 193 mm) kr. 550, 1/2 side (125 × 96 mm) kr. 300, 1/4 side (61 × 96 mm) kr. 200. Tillegg for siste omslagsside kr. 75. Fargetillegg kr. 150 pr. farge.

Annonserabatter: Minst 3 innrykninger 10 % rabatt, minst 6 innrykninger 15 % rabatt, minst 10 innrykninger 20 % rabatt. Materiell: Manuskript, matriser og kli- sjeer. Klisjeer i 40 linjers raster, helst med fasettkanter for spikring.

Materiell-levering: Innen den 5. hver ut- givelsesmåned.

Trykk: Mariendals Boktrykkeri A/S, Gjøvik.

Neste nr.:

Bridgen er 70 år!

Vi risser opp bridgens historie

Et originalt meldesystem

John Norderhaug forteller hva det går ut på

Djvelens billedbok

— er et av de mange navn spillkortene har hatt. Artikkelen i dette nummer føres frem til vår tid

— og masser av annet interessant brid- gestoff

MR.

Ranik Halle har vært med i norsk bridge siden starten. Alt i 1938 var han på E.M.-laget, som for øvrig ble nr. 2 — vårt beste resultat hittil. Halle topper sammen med Trygve Sommerfelt og Jens Magnussen listen med flest spilte E.M.-kamper. Han har dessuten spilt 20 bykamper for Oslo.

I de vanskelige krigsårene satt Ranik Halle som formann i Oslo Krets fra 1942—1946. På tinget i Stavanger 1954 ble Ranik Halle valgt til president i Norsk Bridgeforbund. Men valget var ikke enstemmig, bl. a. stemte den som skriver dette imot. Til tross for skriftlig avstemning kom dette Halle for øre. Han gikk rett på og spurte litt inkvisitorisk: — Er vi ikke venner?

— Jo, svarte vi litt spakt og klosset — det var ikke mot vennen, men for bridgens skyld vi stemte imot. Presidentvervet i NBF er så krevende og omfattende at med Halles yrke og politiske arbeid trodde vi ikke han ville ha tid nok til bridgen.

— Ut fra de premissene hadde jeg vært nødt til å stemme mot selv, lo Halle.

Men vi har måttet revidere vår oppfatning. Ranik Halle *har alltid* eller *tar seg alltid* tid når det gjelder bridge.

Norsk Bridgeforbund har vokst, nye kretser er stiftet, og — økonomien er solid. Det var den ikke da Halle overtok roret. Kontingenten måtte forhøyes, og de andre styremedlemmene grudde for tinget. Men med sin oratoriske begavelse fikk Halle lett og lekende tingets tilslutning.

— Du er en trollmann, sa varapresidenten, Bjarne Mathiesen, — du er den eneste som kunne fått dette vedtatt uten debatt.

Trollet og tryllet gjorde også Ranik Halle i 1958 da NBF arrangerte Europamesterskapet, og Norge som eneste land hittil klarte å få overskudd.

Over en kopp kaffe spør vi Ranik Halle:

— *Hvilke oppgaver har Norsk Bridgeforbund i dag?*

— Det er definert i formålsparagrafen. Vi vil gjøre flest mulig delaktig i den glede, avkobling og sunne hjerne-mosjon som bridgesporten gir. Det er dessverre enda tusenvis av spillere som ikke er organisert i NBF. Selv-

Ambjørg Amundsen har hatt en bridgepat med Ranik Halle, president i Norsk Bridgeforbund og Norges mest kjente bridge-navn.

BRIDGE

sagt har de stor glede av sin bridge, men jeg tror ikke de selv er klar over hvor mye større den gleden kunne eller ville vært hvis de hadde spilt bridge på vel organisert konkurransesig basis med deltagelse i hyggelige og spennende turneringer i Forbundets regi.

— *Har Norsk Bridgeforbund så få medlemmer?*

Ranik Halle ser et øyeblikk helt for-tørnet ut. — Nei, tvert imot! Vi har 15—16 000 medlemmer og er i forhold til folketallet verdens største bridgeforbund! Både medlemstallet og deltagelsen i våre turneringer har steget for hvert år. Både i Danmark og Sverige er tendensen til dels sterkt synkende.

— *Er du redd for konkurransen fra TV?*

— Egentlig ikke! Jeg er klar over at tilbakegangen i Danmark og Sverige har vært tilskrevet TV. Det er mulig vi vil merke det vi også etter hvert som TV-nettet blir utbygd. Men på den annen side burde televisjonen kunne bli et utmerket propagandamid-del eller en fin stimulans for bridgen.

Jeg kan for øvrig nevne at Sveriges Bridgeförbund og svensk TV planlegger et større regelmessig bridgeprogram for seerne. Jeg tror at bridge på TV-skjermen kan bli et ypperlig innslag i underholdningsprogrammet.

Hva med representasjonen utad?

— Norsk Bridgeforbund har i min tid, sier Halle — fulgt den linjen at stammen på landslaget dannes av årets Norgesmestere for lag og par. Det kan naturligvis diskuteres om man på den måten i hvert enkelt tilfelle får det absolutt beste laget. Men *ingen* vet hvem som er best blant den lille gruppen av toppspillere vi disponerer over. Også i uttagningsturneringer kan sjansemomenter spille inn — akkurat som i et Norgesmesterskap.

Ved vår uttagningslinje har vi i hvert fall oppnådd to etter min oppfatning meget vesentlige ting: For det første at vi skaper større interesse for og blest om våre N.M.-arrangementer, der mange tusen spillere deltar — og ved å vise Norgesmesterne den honnør at de får representere landet utad. For det annet at vi har sloppet alle de opprivende stridigheter som andre for-

— Halles

bund har hatt å kjempe med. De har måttet ty til skjønn, der tilfeldigheter, sympatier og antipatier svært ofte spiller inn, mens vi har kunnet operere etter en fast linje.

— *Hva sier du til internasjonal bridge sånn i sin alminnelighet?*

For første gang varer det litt før Halle svarer. Han ser grunnende ut over de bladløse trærne i Studenterlunden og tenner en ny røyk. Men så kommer det som en ren kanonade:

— Internasjonal bridge begynner etter min mening å bli altfor mondén og eksklusiv! Ingen av de ledende bridgenasjoner: Italia, Frankrike og England har den brede tilslutning til sine forbund som vi har kunnet glede oss over. De har en fremragende, profesjonelt anstrøket elite, som alt dreier seg om. Det er rasehester i en kostbar stall. De sendes til Bermuda, New York, Beirut og hvor det måtte være. Naturligvis prøver vi å danse med så godt vi kan, men i Forbundets arbeid bør ikke denne siden av bridgen bli hovedsaken. Se for eksempel Bridge-Olympiaden 1964, som skal spilles i New York. Der vil hver enkelt spiller koste oss 6 000 kroner, altså 1/10 av NBF's budsjett på en eneste spiller! Om vi sendte et minimum på 5 mann, ville vi bruke halvparten av budsjettet. Enhver vil forstå at dette ikke er noe for oss. Vi kan ikke tøye oss lenger enn til et årlig Europamesterskap — og da helst ikke et som holdes i Asia!

— Men i 1964, fortsetter Halle, — skal vi som en slags erstatning holde Nordisk Mesterskap her i Oslo. Alle 5 nasjoner, Danmark, Finland, Island, Sverige og Norge deltar med 2 lag i åpen og 1 lag i dameklassen. Det er en naturlig samarbeidsoppgave for oss, og jeg håper vi skal klare å løse den på en brukbar måte. Vi har jo visse tradisjoner å ta vare på. Jeg har i hvert fall det inntrykk at de 2 Europamesterskap Norge har arrangert — i 1938

Før vi vet ordet av det, er vi — som vanlig bridgespillere imellom — midt oppe i et spill. Vi benytter skyndsomt anledningen og ber om Halles beste eller morsomste spill.

— Tja, han drar på det. — Jamen er du fordringsfull også. Det har vært så mange rare, spennende — og heldige spill. Han røker intenst noen sekunder. — Jo, det fra Oslo-pokalturneringen engang må jeg nevne. Robert Larssen var Nord, og jeg åpnet som Sør med 2 kløver, Ø/V passet. Robert Larssen meldte 2 ruter, 3 kløver hos meg, 5 kløver kom det fra Nord, og jeg la på til 6 kløver. Vest spilte ut ruter 5, og Øst la damene.

N

- ♠ 4-3-2
- ♥ D-10-9
- ♦ 9-8-6
- ♣ K-kn-9-2

og 1958 — på alle hold betraktes som meget vellykket.

— *Hva koster det å arrangere et Europa-mesterskap?*

— Vel 100 000 kroner.

— *Og Nordisk Mesterskap?*

— Ca. halvparten. Disse pengene må skaffes utenom vårt ordinære budsjett. Så her må alle — både klubber og kretser — ta sin tårn, skal vi makte å få også dette arrangementet vel i havn.

— *Hvor har bridgen ekspansjonsmuligheter?*

— Som et ledd i velferdsarbeidet blant sjøfolk, i forsvaret og endelig blant skoleungdom. I flere land er bridge et av fagene i den høyere skole. Vår tidligere generalsekretær Bjørn Larsen har hatt faste timer for befalet, som faktisk må lære begynnelsestrin-

morsomste spill

S

- ♠ E-K-10
- ♥ E-4-3
- ♦ E-2
- ♣ E-D-10-5-3

Vi ser et øyeblikk helt forferdet på alle taperne: 1 i spar, 2 i hjerter og 1 i ruter. — De vant vel ikke den kontrakten? — Alt måtte sitte pent da! Sparhonnørene i saks, ruterhonnørene dobbel sammen med hjerterkongen. Etter å ha funnet ut dette stakk jeg utspillet med ruteress, tok for kløveress og spilte kløver til kongen og kløverknekt. Liten spar til tieren, som holdt. Sparess og konge, fulgt av ruter 2. Øst kom inn på kongen og skiftet til hjerter 6. Vest, det var forresten Jacobsen fra De 4 Ess, Vest la meget smart hjerter 7, og Nord fikk for nieren. Hva så? Jeg måtte ha 2 hjer-

terstikk til og valgte å spille hjerter-damen, Øst dekket med kongen, esset hos meg — Vest måtte fram med knekten, og Nord's tier var god.

For å lette oversikten tar vi med Øst/Vests kort:

V

- ♠ 9-7-6-5
- ♥ kn-7
- ♦ kn-10-7-5-4-3
- ♣ 6

Ø

- ♠ D-kn-8
- ♥ K-8-6-5-2
- ♦ K-D
- ♣ 8-7-4

Det kan man trygt si var et spill verdig en mester!

Om å slippe redoblete beter

Det gikk for noen år siden en historie om den engelske spilleren Ingram, som bløffåpnet med en hjerter. Makker høynet til fire av samme vare, motparten dobet og makker redoblet. Nå fikk Ingram det virkelig vondt, og fant til slutt løsningen i å melde fem hjerter, en kontrakt som han håpet makker ikke ville redoble. Det stemte, motparten dobet og makker passet.

Ingram pustet lettet ut, men gleden var ikke like stor da han hadde innkassert ti stikk.

Det underutviklede

«De underutviklede områder» har vært populært avisstoff i en rekke år, og med en viss rett kan dette overføres til oss selv på bridgens område. Det skrives spalte opp og spalte ned om hårfine detaljer innen meldeteorien, vi hører om det ene signalet etter det andre som skal være så fenomenalt virkningsfullt — og det vi hører hyppigst er om spillerens elegante kortføring.

Men hvordan er det med motspillet? Dansken Aksel J. Nielsen var nok inne på det rette når han skrev et par bøker med titelen «Motspillet — Bridgens stebarn», for det er der skoen trykker. Vi skal ikke forsøke å bortforklare at motspillet er det vanskeligste — blandt annet kreves samarbeid av to spillere som ikke ser hverandres kort. Det er nå engang ikke det samme for motspiller som for spilleren å se blindemannens kort. Men vi må ikke glemme at det er like viktig å bete motpartens kontrakter som det er å vinne en kontrakt selv!

Hvilket stadium

man selv er kommet til i motspillet kan illustreres med dette eksemplet.

N	♠ K-5	♥ 10-7-4-3	♦ D-10-5-2	♣ K-D-10
V	♠ kn-10-9-4-3	♥ K-kn-6	♦ 7-3	♣ kn-7-5
S	♠ E-8	♥ E-9-5	♦ E-K-kn-4	♣ 9-6-4-3
Ø	♠ D-7-6-2	♥ D-8-2	♦ 9-8-6	♣ E-8-2

Syd er havnet i den meget rimelige kontrakten 3 grand, hvoretter Vest spiller ut spar knekt. Syd tar esset —

og da han trenger to stikk i kløver for å vinne kontrakten — spilles straks kløver til blindemannens konge. Og hva gjør så Øst?

Den helt svake

spiller stikker straks med kløver ess, for her haster det jo med å få godt-spilt sparfargen. Det resulterer imidlertid i at syd senere tar den finessen med kløver 10 som er så tvingende nødvendig for å vinne to stikk i fargen, og som i dette tilfelle resulterer i at syd vinner 10 stikk i sin gradkontrakt.

«Men hva har så dette med godt motspill å gjøre?» vil De innvende. Syd må jo under enhver omstendighet vinne tre stikk i kløver slik som sitsen er. Og teoretisk har De rett. Det De imidlertid glemmer er at Syd ikke er synsk — han kjenner ikke motpartens kort og vet ikke hvor kløverhonnørene sitter.

La oss ta neste motspiller som har avansert et stykke lenger. Når det spilles kløver mot kongen i annet stikk, tar Øst en liten, men tydelig tenkepause for å vurdere situasjonen — hvoretter han legger liten kløver. Tror De at Syd er i tvil om hvor kløver ess befinner seg etter den pausen? Nei, han spiller seg inn på egen hånd og trekker ny kløver mot bordet hvor han bruker tieren automatisk. Resultatet blir det samme som tidligere. 10 stikk vunnet.

Den gode spiller på Østs plass legger på en liten kløver på Østs plass som om han i det hele tatt ikke kunne stikke denne. Syd har intet holdepunkt om hvor esset befinner seg. Men han må spille kløver ennå en gang mot bordet, og nå får han problemer når det igjen kommer en liten fra Vest. Hvem har esset og hvem har knekten? Jeg skal ikke påstå at Syd nå absolutt kommer til å ta damen hos Nord, men jeg vil nok si at sjansen er 50—50.

motspillet

En av de viktigste ting

i motspillet er nettopp dette å la spilleren få sjansen til å gjøre feil. Et godt motspill består ikke bare i å ta stikkene som ligger klare.

Det neste spillet beveger seg bort fra det taktiske plan og over til det rent logiske:

N	♠ kn-10	♥ kn-9-8	♦ E-D-8-6-2	♣ E-K-3
V	♠ K-D-9-6	♥ K-D-6	♦ 10-4-3	♣ 8-7-6
S	♠ kn-5-3	♥ E-10-7-5-2	♦ 7	♣ D-kn-10-9
Ø	♠ E-8-4-2	♥ K-kn-9-5	♦ 5-4-2	

Syd endte i 3 hjerter, for øvrig en utmerket kontrakt. Vest syntes sparfargen var litt skranglete å spille ut fra, så han foretrakk «toppen av ingenting» i kløver. Nord tok stikket, og spilleren var engstelig for stjeling i kløver, og spilte derfor straks hjerter knekt fra bordet. Denne gikk til Vest som fortsatte med ny kløver. Nord tok dette stikket, og selv om jeg er klar over at denne kontrakten ville vært enkel å vinne hvis Syd hadde spilt spar med en gang — vil jeg ikke anklage spilleren for at han trakk ny trumf fra nord. Også denne finessen var imidlertid mislykket, men det var også på dette tidspunkt at Vest ble grepet av den store panikken. Det var korrekt å ta begge sparstikkene, fordi spilleren ellers får resten av stikkene hvis han har ruter konge. Men det var meget korttenkt å skifte til ruter etter dette for å «etablere makkers ruterstikk». Det som da skjedde var at Nord tok esset, spilte ruter til stjeling, spar til

Bjørn Larsen skriver om motspillet, nærmere bestemt hvordan De kan h i n d r e at en kontrakt blir vunnet.

nords siste trumf og ny ruter stjeling. Så var det å ta ut siste trumf og de to kløverstikkene ga kontrakten.

Vest tenkte ikke langt nok. Hvis Syd har en eller flere rutertapere — hvor kan egentlig disse forsvinne? Det må være ut i løse luften for det finnes ingen avkastfarge hos Nord. Følgelig skulle Vest tatt det hele med ro og spilt sin siste trumf etter sparstikkene. Jeg antar det hadde resultert i at Syd hadde gått to beter. Han ser jo at han har ytterligere en spartaper, og eneste mulighet til å bli kvitt denne er å forsøke ruterfinessen. Hvilket i dette tilfelle ville resultert i både ruterstikk og sparstikk til øst.

Det neste spillet er av høy vanskelighetsgrad, og skulle De mot formodning synes det er enkelt — er jeg overbevist om at de to foregående spillene har vært kjedelig lesning:

N	♠ K-6-4-2	♥ 6-5	♦ K-D-8-6	♣ 8-7-2
V	♠ D-10-9	♥ E-kn-2	♦ 9-3-2	♣ D-kn-10-9
S	♠ kn-5-3	♥ D-10-9-8	♦ E-kn-10-4	♣ E-K
Ø	♠ E-8-7	♥ K-7-4-3	♦ 7-5	♣ 6-5-4-3

Nord—Syd brukte grandåpning fra 16—19 poeng — det har en viss betydning for våre senere slutninger — og vi fikk dette naturlige meldingsforløpet:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♥	pass
1 grand	pass	pass	pass

Vest begynte med kløver som Syd måtte stikke. Det fulgte ruter til kongen, hjerter til Syds tier som Vest tok med knekten og fortsatte kløverspillet. På dette tidspunkt tok Syd ruterstikkene (Vest saket en spar og Øst saket en spar og en kløver), hvoretter Syd spilte hjerter dame fra egen hånd. Denne tok Vest med esset og stillingen er:

	N	
	♠ K-7-6-4	
	♣ 8	
V		Ø
♠ D-10		♠ E-8
♥ 2		♥ K-7
♣ 10-9		♣ 6
	S	
	♠ kn-5-3	
	♥ 9-8	

Nord—Syd har vunnet 6 stikk og Vest er inne. Nå er tiden inne til å vurdere Syds hånd, og det gjorde Vest. Han vet at Syd ikke har så meget som 16 honnørpoeng — da ville han nemlig åpnet med 1 grand. Ergo har Syd 14—

15 honnørpoeng, derav ess, konge i kløver, ess, knekt i ruter og hjerter dame som tilsammen utgjør 14 poeng. Syd kan således ikke ha spar ess — muligens har han knekten. Syd kan heller ikke ha hjerter konge — da ville han godspilt et hjerterstikk tidligere. Hvis Øst har ess, knekt i spar er det enkelt for Øst—Vest å få resten av stikkene, men har Syd spar knekt, må motspillet skjottes med omhu. La oss først se hvordan det går hvis Vest tar sine to kløverstikk. Syd legger spar på den første, og på neste kløverspill må Øst først sake et kort. Syd legger samme farge som øst, og må deretter få ett av de tre siste stikkene — enten i spar eller i hjerter.

Hvis Vest tenker tilstrekkelig langt, vil han i ovenstående sluttposisjon spille spar dame! Nord tar kongen, Øst esset og spiller kløver. På den første kan Syd legge spar, og det samme kan Øst gjøre på den neste kløveren. Men hva skal Syd gjøre? Han er regelrett skviset og må enten gi Øst de to siste stikkene i hjerter eller sake sin spar knekt og la Vest få for tieren.

Vi vil gjerne bøye oss i støvet for den som gjennomfører et slikt motspill ved kortbordet, men selv om vi her måtte kapitulere, er det meget som kan rettes på ved analyse og logikk — ikke minst når det gjelder å danne seg et bilde av spillerens hånd.

SIGN OFF

I en turnering om verdensmesterskapet forsøkte de amerikanske spillerne stadig å irritere sine motstandere ved å spørre om betydningen av hver eneste melding, selv der hvor meningen var opplagt. De forsøkte seg også overfor det engelske paret Reese og Schapiro, men uten hell.

I et spill meldte Reese fem grand,

og på spørsmål om hva meldingen betydde, svarte Reese: «Sign off.» Latenter selvfølgelig, hvoretter han korrigerte og fortalte at det var den vanlige, store frie fem grand. Schapiro meldte syv hjerter, samtidig med at han tørt bemerket: «Også dette er sign off.»

“What I don't like about chess is the way you have to sit and pretend to think!”

«The New Yorker»

Bitt av bridgebasillen

Det finnes folk som har aversjon mot bridge. Kritikken konsentrerer seg vanligvis om to punkter — bridge skaper uhygge, og spillet er hasardbetonet.

La oss ta innvendingene etter tur. Det er ikke tvil om at det hender det blir uhygge ved et bridgebord. Det har nok hendt mer enn en gang at det er blitt både munnhuggeri og uvennskap på grunn av uenighet om den riktige måten å behandle hjerterdamen på.

Men er det ikke to sider ved omtrent alt som kløktige hjerner har funnet på gjennom århundreder? La oss ta en ting som atomkraften. Det er neppe noen som ikke synes det er fint når de radioaktive strålene brukes til å bekjempe kreft, men når det dreier seg om bomber...

Når det blir uhygge ved bridgebordet, er det ikke de riktige menneskene som fører kortene. Vi slutter ikke med å fyre på peisen fordi huset kan brenne ned. Vi slutter heller ikke å kjøre bil fordi noen kan bli overkjørt.

Så hasardmomentet. Visst kan det lages hasard av bridge! Og jeg kunne trekke frem den samme imøtegåelse her. Men det finnes en som er bedre, og det er at vårt kjære spill egentlig ikke egner seg til hasard. Poker, travbane, tipping, rulett, ja, for den saks skyld også Pengelotteriet er langt mer villige redskaper.

Konklusjonen blir at vi må finne *den rette tonen* og *den rette linjen* når vi spiller bridge. Og heldigvis blir innvendingene helt eliminert slik som de fleste spiller. Da føles bare *gleden ved spillet*.

Hvilken glede?

Jo, gleden ved å kunne utnytte og utvikle det man har fått utlevert av grå hjerneceller til en koselig hobby og et hyggelig tidsfordriv. En god løsning av fritidsproblemet, med andre ord.

Hva er det da som gjør bridgen så fascinerende? Først og fremst allsidigheten. Hver eneste gang de 52 kortene blir delt ut, skapes nye situasjoner,

— gleden ved de grå bjerneceller

helt forskjellig fra de foregående, og helt forskjellig fra de andre tidligere har møtt.

Ta et spill som canasta. Det dukket opp like etter krigen og herjet som en farsott, men noen få år etterpå var det borte.

Hvorfor?

Fordi spillet var for enkelt. Før ellers senere kom man til et punkt da spillet ikke hadde flere nye sider å by, og fra da av var det ingen grunn til å tenke lenger. Slik har det vært med hundrevis av forskjellige spill. Vi kan bare nevne Monopol, Scrabble, og kortspill som gin-rummy, pinochle (som for øvrig er et av de bedre), Jo-Jotte — og så videre i det uendelige.

Det er bare to spill som har forstått å holde interessen ved like gjennom en lengre periode, og av disse er det bare ett kortspill, nemlig bridge. Det andre spillet er sjakk. Det er utvilsomt et fint spill, men jeg er avskåret fra å diskutere det, fordi jeg kjenner det for dårlig.

Er den så sann påstanden om at bridgen er så avvekslende? Vel, la oss rykke ut med noen tall. De 52 kortene kan fordeles på så mange måter at det er nesten utrolig. Det riktige tallet begynner med 53 og har 27 sifre til — hva det enn kan si Dem. De synes kanskje det er vanskelig å få prikket inn tolv rette i tipping, men her er det tross alt bare en halv million muligheter.

Vil De ha det på en annen måte, kan jeg fortelle at jordens vekt uttrykt i gram tilsvarende omtrent fordelingsmulighetene i bridge.

Praksis viser også den samme variasjonen. Det ble en gang her i Norge foretatt en statistikk over fem tusen spill som alle ble spilt ved syv forskjellige bard. Av disse gav tretten samme resultat! De 4987 andre spill-

ene ga forskjellige resultater. Jeg tør ikke engang si om de tretten ble behandlet på samme måte. Sluttresultatet var likt, men spillemåten kan jo ha vært forskjellig.

Jeg tror man trygt kan tilbakevise påstanden om at man kan nå det punkt hvor bridge opphører å interessere fordi de ikke har noe nytt å by på. All erfaring sier at det tar minst ti år før man kan bli en toppspiller, og når toppspillere møtes, er det sjelden at kortene får den samme behandlingen ved flere bord.

Til orientering for dem som er helt ukyndige er det kanskje best å innflette at det i konkurransebride ikke spiller noen rolle om man får gode eller dårlige kort. Ved hjelp av forskjellige tekniske finesser blir de samme spillene spilt ved flere forskjellige bord, og en sammenligning foretas bare mellom den som har fått utlevert de samme kortene. Derved er kortlykken eliminert, og det gjelder bare å gjøre mest mulig ut av det man har fått utlevert.

La oss beskrive en alminnelig kamp mellom to firemannslag, den fineste form for turnering. En kamp på 32 spill er den mest alminnelige når det gjelder en aften. De fire spillerne som danner et lag, tar plass ved to forskjellige bord, i forskjellig retning og på en slik måte at man får de samme kortene som motstanderne ved det andre bordet.

I første omgang blir åtte spill gitt og spilt ved hvert bord. Under spillet samler man ikke kortene sammen i stikk, hver spiller legger de kortene han har spilt, foran seg med baksiden opp, og kortenes lengderetning pekende mot den siden som har vunnet stikkene.

Når spillet er ferdig, blir resultatet notert, hvoretter kortene blir lagt ned

i en mappe med fire rom, ett for hver spiller. Mappene er merket med giver og retning og leveres over til det andre bordet. Når omgangen er ferdig, har begge bord spilt de samme 16 spillene. Før annen omgang bytter spillerne i det ene laget plasser, slik at man også får møte det andre paret fra motstanderne. Annen omgang spilles på samme måten, og etterpå blir resultatene i alle spillene sammenlignet. Det laget som har gjort mest ut av kortene, blir regnet som vinner.

Idrettens folk vil forstå spenningen

ved dette konkurransemomentet — spesielt idrettsfolk som har begynt å trekke litt på årene slik at kroppen ikke lenger er i stand til de maksimale ytelser som må til for å kunne hevde seg i konkurransen.

Hjernen holder meget lenger enn kroppen. Hjernen er faktisk klarest og best utviklet i årene etter at kroppen har passert sitt maksimum av yteevne. Derfor har en rekke idrettsfolk gått over til konkurransebride når de ikke lenger kan hevde seg på idrettsbanen.

— et spill av klasse

Til avslutning skal jeg trekke frem et spill av klasse, for dem som måtte forstå seg på det:

<p>V</p> <p>♠ 8-2 ♥ 8-7-4-3 ♦ 3 ♣ K-9-8-7-3-2</p>	<p>N</p> <p>♠ D-kn-10-7-4 ♥ E-kn-6 ♦ 8-4-2 ♣ D-6</p>	<p>V</p> <p>♠ ♥ ♦ ♣ K-9-8-7</p>	<p>N</p> <p>♠ 10 ♥ ♦ 8 ♣ D-6</p>
<p>S</p> <p>♠ E-6-3 ♥ K-D-10-9-5-2 ♦ E-D-10 ♣ 4</p>	<p>Ø</p> <p>♠ K-9-5 ♥ — ♦ K-kn-9-7-6-5 ♣ E-kn-10-5</p>	<p>S</p> <p>♠ ♥ 10 ♦ D-10 ♣ 4</p>	<p>Ø</p> <p>♠ ♥ ♦ kn-9 ♣ E-kn</p>

Syd var spiller i seks hjerter, og fikk rutertre ut fra Vest. Øst satte i kongen, og Syd fikk for esset. Bordet ble satt inn på trumf, og spardamen fulgte. Øst var selvfølgelig ikke så dum at han stakk, heller ikke når Syd fortsatte med knekten. Nå var bordet blokkert. Hverken spar eller ruter kunne spilles fra bordet før trumfen var stukket ut, og etter at det var skjedd, var det ikke mulig å komme inn.

Men Syd mestret situasjonen. Han fortsatte med å trekke trumf til det bare var en igjen. Da var stillingen:

Når Syd spilte hjerter ti og la spar ti på bordet, var Øst i klemme. La han en ruter, ville Syd få stikk for tieren. La Øst kløver knekt, ville han bli satt inn på esset og tvunget til å spille ruter til Syds saks. La han kløverseset, ville Nord få for damen når Syd i neste stikk spiller kløver fire.

Et spill som dette vil ikke si Dem noen ting hvis De ikke er bridgespiller, men skjønneren vil det fryde! Han vil føle den samme gleden som en vertinne ved et mer enn alminnelig vellykket selskap, en blomsterelsker over en nydelig tulipan om våren, en kunstelsker over et vellykket bilde eller en musikkinteressert over en herlig symfoni!

ROS og REESE

Noe som kjennetegner storspilleren er evnen til å føre motstanderne på villspor. Det er for eksempel et alminnelig kjent faktum at kort i sekvens er likeverdige, men at det ikke alltid forholder seg slik, viser det første spillet i dag:

N	
♠ kn-9-2	
♥ D-10-4	
♦ D-10-6-3	
♣ 10-9-4	Ø
V	
♠ E-8-6-3	♠ D-7-6-2
♥ 9-8-5-2	♥ 8-7-3
♦ 8-7-4	♦ E-5
♣ K-5	♣ 8-7-3-2
S	
♠ K-10	
♥ E-K-kn	
♦ K-kn-9-2	
♣ E-D-kn-6	

Syd hadde fått kontrakten for tre grand, og fikk spar tre ut fra Vest. Nå er det enkelt å se at kontrakten kan vinnes hvis kløverfinessen holder, selv om Syd får bare ett stikk i spar. Vel å merke under forutsetning av at motpartens spar sitter fordelt 4-4, noe som utspillet synes å tyde på. Men hvis kløverfinessen ikke holder?

Syd fant en annen utvei. Han gikk opp med knekten i spar på bordet, for å friste Øst til å dekke med damen. Og det gjorde han. Syd fikk for kongen og gikk i vei med å etablere ruterne. Øst kom inn og ga spar tilbake, men nå hadde Syd fått en stopper til, idet han satt med tieren på hånden og nieren annen på bordet. Vest tok spar ess og fortsatte fargen, og Nord kom inn. Nå var kløverfinessen farefri, og selv om den gikk galt, ble det bare fire stikk på motstanderne.

Hvis Syd hadde nøyet seg med spar ni (eller spar to) fra bordet, ville Øst

uten tvil holdt damen tilbake. Posisjonen er vel kjent. Hvis Syd har esset annet, har han to stoppere i alle tilfelle. Men er det kongen annen han sitter med, er det av stor viktighet for Øst å kunne spare damen slik at den kan gi stikk i tredje runde.

Øst argumenterte etterpå med at det var riktig av ham å dekke knekten hvis Syd hadde hatt esset annet, men resonnementet hans holder ikke. Med kn-9-tredje på bordet og esset annet på egen hånd, vil spilleren alltid forlange nieren fra bordet, ut fra den forutsetning at det er størst sjanse for at Vest har spilt ut fra kongen og tieren eller damen og tieren enn fra kongen og damen.

Men det at Øst lot seg narre, forhindrer ikke at Syd spilte pent.

Det neste spillet er hentet fra et nytt amerikansk tidsskrift — *The California Bridge Digest*. Det er den kjente spilleren Edwin Kantar som forteller om spillet, og han sier det er et av de mest overraskende øyeblikk han har vært ute for ved et bridgebord. Han satt Vest i følgende spill:

N	
♠ K-10-6-3	
♥ E-9-4	
♦ 10-7-6-3-2	
♣ 9	Ø
V	
♠ D-7-5	♠ 8-4-2
♥ K-kn-7-6	♥ 5-2
♦ kn-5	♦ D-9-8
♣ E-D-7-5	♣ K-10-8-4-2
S	
♠ E-kn-9	
♥ D-10-8-3	
♦ E-K-4	
♣ kn-6-3	

Syd åpnet meldingene med en ruter, Vest doblet og Nord meldte en spar. Det ser ut som om Øst kunne ha bi-

Den kjente engelske spilleren Terence Reese er medarbeider. En presentasjon er unødig, Reese ville vel få flere stemmer enn noen annen når det gjelder å kåre verdens beste spiller. Reese vil hver gang behandle et par spill, og dessuten slutte med en liten prøve på fire spørsmål.

dratt med to kløver, og i så fall ville vel spillet neppe vært noe å skrive om. Men han valgte å passe, og Syd løftet sin makkers farge til to. Nord fortsatte med tre ruter, og deretter tok Syd sjansen på å melde tre grand. Det er tydelig at Syd mente han var nødt til å vinne mange poeng i dette spillet for å ha noe å si i turneringen.

Vest valgte å angripe i hjerter, og sekseren hans fikk løpe til Syds tier. Deretter fulgte en heldig variant i spar, slik at fire stikk i denne fargen var klare. Og så kom kløver ni fra bordet, og Syds knekt ble stukket med Vests dame.

Nå er ikke dette i og for seg overraskende godt spilt, selv om poenget manget ganger scorer stikk. Men det

var fortsettelsen. Vest fant ut at Syd måtte ha fire kort i kløver siden han angrep i denne fargen til tross for en singleton på bordet. Tre spar og fire hjerter var allerede kjent stoff om Syds hånd, og følgelig måtte han til tross for åpningsmeldingen, bare sitte med to ruter.

Vest skiftet derfor til ruter knekt, og nå kom det virkelig pene trekket fra Syd. Han lot knekten beholde stikket. Sikker på å ha funnet Syds svake punkt, fortsatte Vest med den siste ruter sin. Hvoretter Syd, *J. Crawford*, la opp og forlangte resten.

Jeg kan tenke meg at Øst angret på at han ikke hadde meldt to kløver, med denne fargen ut ville syv stikk vært maksimum av det Syd kan vinne.

— Hva ville De gjort?

Og så går vi over til melde- og spilleprøvene: (*Husk at meldeprøvene er etter Acol. Red.*)

I hver av de tre første oppgavene sitter De Syd og har fått utlevert:

♠ K-10-5 ♥ E-K-10-6-3 ♦ D-7 ♣ kn-8-3

Syd åpner meldingene med en hjerter, Nord melder to ruter og Syd kommer igjen med to hjerter. Hva er Syds beste melding i neste runde hvis makker svarer:

- 1) To spar.
- 2) Tre kløver.
- 3) Tre hjerter.
- 4) Dette spørsmålet gjelder en spilleoppgave:

♠ E-D-4-3-2
♥ 6-5-3
♦ K-kn-8
♣ K-4

♠ K-kn-10-8
♥ K-kn
♦ E-4-3-2
♣ 10-6-5

Syd spiller fire spar etter at Øst har åpnet meldingene med en hjerter. Vest begynner med hjerter to, Øst tar esset og fortsetter fargen, slik at Syd får for kongen. Trumfene trekkes ut i to omganger.

Hvordan bør Syd spille for å kunne vinne kontrakten med sikkerhet?

Se neste side

Svar:

1) *Tre ruter — 5 poeng. To grand — 2 poeng. Tre spar — 2 poeng.*

Det beste Syd kan gjøre, er å avgi en naturlig melding for å invitere sin makker til å melde tre grand om han selv kan ta vare på kløverfargen. Selv om dette betyr preferanse til den korteste fargen Deres, er meldingen å foretrekke.

Hvis De bruker konvensjonen om den fjerde fargen som krav for en runde, uten at De derved forteller noe om denne fargens meldbarhet, er tre kløver en god melding. Den har den samme betydningen — en oppfordring til makker om å melde tre grand hvis han selv har stopper i kløver. I så fall kan De regne 5 poeng for tre kløver.

2) *Tre grand — 5 poeng. Tre ruter — 2 poeng.*

Dette er en forholdsvis selvfølgelig melding. Med en honnør i hver av makkers farger og en sikker stopper i den fjerde fargen, er det en fair sjanse for at makkers farge lar seg etablere slik at De kan innkassere de ni stikkene.

Makkers bunn er Deres bunn

En meget viktig ting i bridge er å huske at makkers bunn er Deres bunn. Det er derfor om å gjøre å la ham

Bløff

La Dem ikke deprimere hvis motstanderne er heldige med en bløffmelding. Spillere som stadig tyr til den slags meldinger, mister sitt viktigste våpen, *tillit til makker*, og det er dem

Valg av meldesystem

Valg av meldesystem er ofte en temperamentssak. Det viktigste er ikke at man bruker det «beste» systemet (hva nå dette enn må være), men at man behersker det systemet man har avtalt

3) *Tre grand — 5 poeng. Fire hjerter — 2 poeng. Tre spar — 2 poeng.*

Det er slett ikke utenkelig at tre grand er lettere å vinne enn fire hjerter, fordi det er ett stikk mindre. Med en ubalansert hånd vil Nord sannsynligvis ta ut med fire hjerter, og De har allerede gitt beskjed om fem kort i fargen.

4) Det er sannsynlig at Øst, som har åpnet meldingene sitter med de fleste av de manglende honnørene, slik at han blant annet sitter med hjerterdamen og kløvereset. Likevel kan De vinne med hundre prosent sikkerhet når sparene sitter rundt.

De passer på å være inne på bordet i andre sparrunden, og fortsetter med å stjele en hjerter. Deretter spiller De liten ruter, og hvis Vest legger lavt, kniper De med återen på bordet. Legger Øst nieren eller tieren, kniper De med knekten.

Øst kommer inn, men er sluttspilt. Hvis han spiller hjerter tilbake, er det til dobbelt renons. Spiller han ruter, får De tre stikk i fargen og kan kaste en av bordets kløver på ruter til slutt. Og hvis Øst spiller kløver, vil kongen på bordet gi stikk.

spille under de beste betingelsene. Hvis han foretar et uheldig valg, så breid ham ikke, men søk å trøste ham isteden.

Det gir resultater i neste spill .

vel undt å få en billig triumf en gang i blant.

Med mindre motstanderne er et bedre par, som ville slått Dem i alle tilfelle, er gjennomførte bløffmeldinger sjelden farlige.

med makker. De kan komme fram med Culbertson, Goren, Acol, Efes, Vienna, Neapolitanerkløveren, Canape og hva De enn måtte velge, men bare hvis betydningen av meldingene er like klar for Dem og makker.

PRØV DEM SELV!

For løsningene av disse oppgaver setter vi opp premier til de tre beste løserne. Vinnerne kan velge mellom to kortstokker i etui eller 50 sigaretter. Vennligst oppgi på besvarelsen hva De ønsker.

Forutsetningen for oppgavene er vanlig Culbertson med Stayman. Blackwood og spørremeldinger. Dog er cuebids og Culbertsons fire—fem grand tillatt hvis det brukes konsekvent. Løsere som velger dette, må notere: «cue-bids» på hvert sett av løsninger. To eller tre setninger som kommentar til en melding er i orden, men ikke nødvendig.

Løsningene sendes *Nils Rømning Forlag, 277, Oslo, innen 15. februar.*

Bruk fortrinnsvis et 35-øres brevkort.

Oppgave nr. 1

Syd har:

♠ D-4 ♥ 7-4-2 ♦ 10-8-5 ♣ K-kn-8-6-2

Alle er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	pass	Dobl.
pass	pass	?	

Oppgave nr. 2

Syd har:

♠ K-D-kn-8-5 ♥ 4 ♦ kn-9--8-7-2 ♣ 6-2

Ingen er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♣	2 ♠	3 ♣
pass	pass	?	

Oppgave nr. 3

Syd har:

♠ K ♥ E-8-6-2 ♦ E-K-10-7-2 ♣ E-5-4

Alle er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	2 ♣	2 ♠	pass
3 ♥	pass	4 ♠	pass

Oppgave nr. 4

Syd har:

♠ 5 ♥ 8-6-4 ♦ 10-6-4-2 ♣ 8-5-4-2

Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♣	pass	2 ♦	pass
2 gr.	pass	?	

Obs. Nord's meldeserie viser «normal» åpning med to grand, 22—24 honnørpoeng og balansert fordeling.

Oppgave nr. 5

Syd har:

♠ 7-5-3 ♥ E-K-D-kn ♦ D-6-5 ♣ 7-4-3

Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♥	pass
2 ♣	pass	?	

Oppgave nr. 6

Syd har:

♠ E-D-kn ♥ E-K-kn-6 ♦ E-K-7 ♣ E-K-5

Nord—Syd er i sonen, og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	2 ♦	pass	2 ♠
pass	?		

Grand old man

Alle som har den minste kjennskap til bridgen nord for Dovre, kjenner navnet *Marius Schjetne*. Som stifter av Trondheims eldste og sterkeste klubb, Forcingklubben, og som initiativtager ved dannelsen av Trondheim Bridgekrets, er han opphavsmann til den organiserte bridge i Trøndelag.

Schjetne har nå nådd den respektable alder av 76 år, men er still going strong. I Handelsstandens Bridgeklubb i Trondheim figurerer han stadig på toppen av premielistene. Jeg har plukket frem et par spill som viser at vi skal vokte oss vel for å snakke for høyt om hvor meget bedre vår tids spillere er enn gamle dagers. Og disse spillene er vel å merke ikke utplukkede «perler» fra en lang karriere ved det grønne bord. Det er tre slemmer Schjetne har spilt i sin klubb for et par måneder siden.

N
♠ K-8-5-3
♥ D-9-6-2
♦ K-5
♣ E-D-7

S
♠ E-kn-10
♥ E-8-7-4
♦ E-D-8-4-3
♣ 2

Schjetne satt Syd og var havnet i hardmeldte seks hjerter. Vest spilte ut ruter ti som fikk løpe til håndens dame.

Så skulle da trumfen angripes. Nå vet jo alle at beste sjanse rent teoretisk er å spille på kongen annen eller tredje hos Vest. Men Schjetne har spilt kort så lenge at han også vet når teorien *ikke* skal følges. Han spilte hjerter fire mot bordet. Da Vest la treeren uten videre, kunne han neppe ha kongen annen. Han kunne ha den tredje, men Schjetnes sikre teft sa nei til det også. Følgelig brukte han bordets sekser, og Øst fikk for knekten. En ruter kom tilbake, og bordet ble inne. Igjen luktet Schjetne riktig på trumfsitsen og trakk damen fra bordet. Øst dekket med kongen, esset kom på, — og fra Vest kom tieren elskverdig seilende. Hadde De ventet noe annet? Åtteren trakk så ut motpartens siste trumf.

Ennå var det bårer i sjøen, hvor satt spardamen? Schjetne trakk først ruter ess for å «se om noe skjedd». Og det gjorde det, Vest la en kløver. Dermed har han vist bare fire røde kort opprinnelig, og er sannsynligvis lengst i spar. Knekten fikk løpe, og det var riktig det også. Slik så det ut den andre veien:

V
♠ D-7-6-2
♥ 10-3
♦ 10-9
♣ kn-9-8-5-3

Ø
♠ 9-4
♥ K-kn-5
♦ kn-7-6-3
♣ K-10-6-4

Litt senere samme kveld dukket dette opp:

N
♠ E-K-7-6-5-2
♥ ingen
♦ K-D-8-6-4
♣ K-5

S
♠ D-kn-10-8
♥ D-6-5-4
♦ E-2
♣ E-6-4

Å melde denne storeslemmen var selvfølgelig barnemat, når man som gammel Culbertsonianer kan sine gjentatte spørremeldinger på fingertupene:

S	N
1 ♠	4 ♣
4 grand	5 ♣
5 ♦	7 ♠

Fire kløver er spørremelding. Fire grand viser *enten* annenkontroll i kløver pluss to ess *eller* kløver ess pluss et ess til. Fem kløver spør hvilken av disse typer som foreligger. Fem ruter svarer at det er alternativ 2, og at side-esset er i ruter. Men alt dette visste De selvfølgelig fra før.

Hjerter kom ut, og bordet stjal. En liten trumf til hånden avslørte at Øst hadde de tre som manglet. Det hele ser i grunnen så lett ut. De kan trumfe ut og gå på ruterne. Da vinner De selv om farven sitter 4—2, idet De får godspilt «kvisten».

Jeg kan betro Dem at hvis De trumfer ut, går De bet. Ruterne satt nemlig 5—1. Men denslags gjør ingenting

for en spiller av Schjetnes klasse: Øyeblikkelig hjerter til trumf på bordet, hjem på trumf og ny hjerterstjeling. Så hjem på kløver ess og siste hjerter til bordets siste trumf. Deretter ruter til esset, og nå først kan motpartens siste trumf trekkes ut. Dermed blir det i alt fire stjelestikk i hjerter, fire trumfstikk på hånden, pluss fem stikk for honnørene i minorfarvene. Tilsammen 13 etter gammel regning.

Enda en slem, og denne gang skal De få alle hendene:

N
♠ K-kn-5-3
♥ E-D-8
♦ 6-4-3
♣ K-9-3

V
♠ 9-7-2
♥ K-7-3-2
♦ K-D-8
♣ 7-6-4

Ø
♠ D-10-8
♥ ingen
♦ kn-10-9-7-5-2
♣ kn-10-8-2

S
♠ E-6-4
♥ kn-10-9-6-5-4
♦ E
♣ E-D-5

Schjetne var havnet i seks hjerter som Syd. Vest doblet, mest fordi Schjetne hadde plassert en spørremelding i ruter (!) med negativt svar fra Nord. Utspill ruter konge.

På trumf-finessen med bordets åtter i annet stikk kom Østs renons til syne. Hvor mange ville ikke nå avgitt et trumfstikk og basert spillet på sparfinesse gjennom dobleren? Men ikke Schjetne. Han smilte allerede fornøyd ved utsiktene til et *coup du diable* i julepresang.

En ruter ble stjålet, så ny trumf-finesse med damen og ny ruterstjeling

— i trøndersk bridge

PORTRETTET AV ARNE HOFSTAD

Turneringer som kommer

Februar:

- 2.—3. Østlandsmesterskapet for lag. Gjøvik.
3.—10. K.N.A.s bridgeuke på Gausdal.
23.—24. Astra's 30-års jubileumsturnering. Barometer for 48 par.

Mars:

- 2.—3. Kretsmesterskap Nedre Romerike krets.
9.—10. Kretsmesterskap Vest-Agder Krets.
16.—17. Kretsmesterskap Øvre Romerike krets.

April:

- 27.—28. Vitoturneringen, Drammen. Barometerturn. for 48 par.

ing. Deretter tre ganger kløver, og dette var igjen:

N	♠ K-kn-5-3	Ø	♠ D-10-8
	♥ E		♥ ingen
	♦ ingen		♦ kn
	♣ ingen		♣ kn
V	♠ 9-7-2		
	♥ K-7		
	♦ ingen		
	♣ ingen		
S	♠ E-6-4		
	♥ kn-10		
	♦ ingen		
	♣ ingen		

Schjetne spilte spar ess fra hånden og kastet et interessert blikk på Østs åtter. Og med den teft som en menneskealders bridge har skapt, fortsatte han med spar og *stakk opp med bordets konge*. Mer spar bragte Øst inn, og returen knuste Vests «sikre» trumfstikk.

Å jo, han holder kruttet tørt fremdeles.

Bedre bridge

Charles H. Goren: Bedre Bridge. 104 sider. Dansk. Hirschstrungs forlag.

I boken er samlet 24 forskjellige spill som får en inngående behandling både når det gjelder meldeteknikk etter Gorens system og når det gjelder selve spilleføringen.

En god del av spillene er av virkelig høy klasse, som for eksempel dette motspillet:

	N		
	♠ D-9-2		
	♥ K-6-4		
	♦ K-6		
	♣ E-D-kn-9-4		
V	♠ K-5-4	Ø	♠ 8-7
	♥ E-D-9-5-2		♥ 10-7
	♦ 10-9-8		♦ D-kn-5-4-3
	♣ 10-6		♣ K-8-5-3
	S		
	♠ E-kn-10-6-3		
	♥ kn-8-3		
	♦ E-7-2		
	♣ 7-2		

De anbefalte meldingene er med alle i sonen:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 ♠	pass	4 ♣	pass
pass	pass		

Utspill ruter ti. Nord stikker med kongen, og sparfinessen prøves, slik at Vest kommer inn.

Vest bør nå se at bet ikke er mulig med mindre makker har kongen i kløver. Men selv om han har den, må det to stikk i hjerter til, og siden kongen er hos Nord, lar det seg bare gjøre om Syd har tre kort i fargen. Tre småkort er selvfølgelig fint, men en omhyggelig analyse viser at det rekkes med tieren annen hos Øst. Vest må da spille hjerter dame, bordet tar kongen, og nå må Øst avblokere med hjerter ti. Gjør han ikke det, kan Syd bare la være å dekke når Øst kommer inn på kløverkongen, men hvis hjerter ti er borte, hjelper ingen kjære mor.

Kjenner De „Symmetriens lov”?

Symmetriens Lov ble lansert av Culbertson så tidlig som i 1935, og er siden praktisk talt ikke behandlet i bridgelitteraturen.

Teorien går ut på at det er parallellitet mellom en farges og en hånds fordeling. Ta et spill som dette:

	N		
	♠ D-10-9		
	♥ D-kn-8-7		
	♦ 7-4		
	♣ 9-5-4-3		
V	♠ kn-6-4-2	Ø	♠ 7
	♥ 5-4		♥ 10-9-3
	♦ E-K-10-8		♦ 9-6-5-3
	♣ K-D-2		♣ E-kn-10-8-7
	S		
	♠ E-K-8-5-3		
	♥ E-K-6-2		
	♦ D-kn-2		
	♣ 6		

Syd spiller fire hjerter, og Vest starter med trumf. Bordet tar stikket, og Syd kan like godt begynne å arbeide med ruterne. Vest kommer inn på kongen og fortsetter med trumf. Bordet kommer inn igjen og spiller en ruter til, og Vest får for esset. Vest skifter til kløver, Øst tar seg inn på esset og spiller nok en trumf, slik at Syd er inne.

Lisens kontra kontingent

I Danmark er det dukket opp et forslag om en endret form for kontingent til forbundet. Danskene betaler i dag seks danske kroner pr. medlem, og forslaget går ut på å redusere disse seks kronene til to. Til gjengjeld må spillere som vil delta i åpne turneringer, løse en lisens på 30 kroner pr. år.

Hensikten med dette forslaget er selvsagt klart. Det er haugevis av medlemmer i bridgeklubber som bare

Kontrakten ser ut til å være avhengig av riktig variant i spar. En skarp sydspiller vil kunne finne varianten ved å anvende «Symmetriens lov». Bordet har fordelingen 4—4—3—2, og Syd vet allerede at hjerterne er fordelt på den samme måten. Vi skal gå et skritt videre og behandle noe som ikke Syd ser, nemlig at ruterne også er fordelt 4—4—3—2, og at Vest har denne fordelingen, og at kløverne er fordelt 5—4—3—1, en fordeling som gjenspeiler seg hos Øst. Hva Syd ser, er at hans egen hånd har fordelingen 5—4—3—1, og at det ifølge symmetriens lov er store sjanser for at denne fordelingen gjenspeiler seg i spar-fargen.

Hvis Syd først finner ut dette, er saken klar. Spar ess, for å gardere seg mot at singelton i spar er knekten. Så følger spar tre, og når Vest følger, kniper bordet med tieren. Siden er det enkelt. Spardamen, hjem på kløverstjeling og sparene står, og siste stikk er en ruterstjeling.

Noen garanti for denne symmetriens lov foreligger selvsagt ikke. Men en ledetråd kan det likevel være.

spiller innen selve klubben og aldri deltar utad. Disse spillerne synes de får altfor lite igjen for det beløp de betaler, og det fører igjen til at mange småklubber aldri blir medlemmer av forbundet.

Vi har en god del av de samme vanskelighetene hos oss, og forslaget er kanskje verdt å bli overveiet. Vi synes nok 30 kroner er vel høyt, men beløpet kan vel diskuteres. Poenget er i alle tilfelle at de som deltar i åpne turneringer, får en høyere kontingent om nødvendig.

William B. Herseth skriver om teknikk og taktikk

„Den klare hjernes sport —”

Spiller De tennis?

Har De noensinne sittet på Madserud eller Njårdbanen og sett på en hård internasjonal kamp hvor den ene spilleren tydelig akter å spille ballen i det ene hjørnet, hvoretter han i aller siste *tiendedels* sekund sender ballen i det motsatte hjørnet — takket være en elegant, nesten umerkelig håndleddsmanøver.

En fullstendig utmanøvrering av motstanderen, vil de fleste av tilskuerne si.

Den maskerte taktikks triumf, vil andre hevde.

Men hvor mange er tindrende klar over at selve grunnlaget for et slikt elegant spill er en teknikk av en klasse som vi alminnelige «kufferter» bare kan *ane*...

Når jeg tar dette eksemplet som utgangspunkt, er det ganske enkelt fordi ingen på en tennisbane kan forsøke seg med finere strategi og taktikk, hvis de ikke er i stand til med noenlunde sikkerhet — ikke alene å få ballen over nettet — men også plasere den, iallfall sånn noenlunde.

Her er vi ved selve *kjernen* i problemet taktikk — like meget i tennis som i bridge. Det nytter lite å leke «taktiker» hvis den *tekniske* siden av saken svikter. Derfor tillater jeg meg å gå ut fra at den tekniske siden av saken er i orden, når jeg nå prøver å vende søkelyset mot noen av de *tak-*

tiske problemene som stort sett glimrer ved sitt fravær i de fleste lærebøkene De og jeg har lest. Men som allikevel — i sine mest vellykte øyeblikk — hever bridgen opp til det nivået som gjør den så fascinerende. Til det nivået som gamle rektor Midsem traff midt i blinken da han karakteriserte bridgen som «den klare hjernes sport».

Fortsetter vi et øyeblikk med å feste oppmerksomheten ved lærebøkene, er det i de fleste tilfellene sperremeldinger og rene bløffmeldinger, som plaseres under rubrikken: Taktiske meldinger. La oss være enige om at disse meldingene både er de letteste og mest alminnelige, for ikke å si de mest takknemlige.

Men går vi dypere i materien og analyserer situasjonene, vil vi straks se at vi har 3 hovedtyper av strategiske eller taktiske meldinger:

1. *De som avgis for å skjule styrke.*
2. *De som avgis for å skjule tilpasning.*
3. *De som avgis for å skjule svakhet.*

De første er de mest interessante, de siste de mest alminnelige. Ja, faktisk talt er det min bestemte oppfatning at de første er så avgjort vanskeligere, fordi risikoen ved å bli fanget i sitt eget nett er så ulike meget

større. Et spill som dette — som jeg selv stod og så på med store øyne under Europamesterskapet 1938 i Oslo — hører til dem man aldri glemmer. Når jeg velger det som mitt første demonstrasjonseksempel, er det ikke bare fordi det tjener som den ypper-

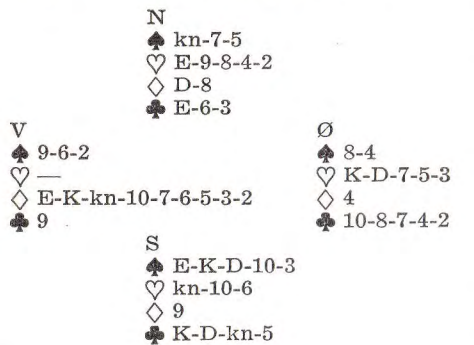
prinsipper (som blir nærmere belyst i neste spill) og kom som en frelsende engel med meldingen 7 ruter. Nord's dobling avsluttet tragedien.

Men hva med Robert Larssen?

Ja, tilskuerne lurte virkelig på om de hørte riktig da han åpnet med *PASS!*

Nord åpnet canapébetont med 1 kløver, hva nå det skulle være godt for, Trygve Sommerfelt som Øst sa pass, og Syd svarte 1 spar. Da dette var krav for en runde etter hollenderens system, var Larssens pass i neste runde ikke særlig risikabel. 2 hjerter fra Nord ga Sommerfelt noe å tygge på. Vel hadde han ikke noen særlig styrke, men hjerter hadde han, og da hollenderne var datidens kjente bløffere, *doblet* Sommerfelt for å forteile sin makker hvor hjerterne satt, i tilfelle motparten hadde vært ute med noe lureri. Men denne hans dobling skapte en strålende strategisk situasjon for Robert Larssen. Etter pass fra Syd lød jo hans 3 ruter-melding som det villeste fluktforsøk! Noe slikt var ikke

ligste illustrasjon av det jeg her behandler, men også fordi hovedrolle-innehaveren *Robert Larssen* vel er en av de mest fremtredende representanter som jeg har sett i aksjon, for den kunst «å spille på motstanderne like meget som på sine egne kort».

Vest har gitt, og på Vests plass satt Robert Larssen i det åpne rommet. Alle og enhver vet jo at en slik ensidig hånd nettopp representerer selve typen på en forhindringsmelding. Slik resonnerte også hollenderen på Vests plass i det lukkede rommet og åpnet med 5 ruter. Ved dette bordet doblet den norske Nordspilleren og så passet Øst. Syd som ikke ville la seg slå ut av en slik forhindringsmelding, tok en pokersjanse og meldte 6 spar.

Det var en sjanseløs kontrakt, men den hollandske Vest syndet stort mot et av de grunnleggende strategiske

TAKTIKK

hollenderne til sinns å la passere upå-talt. Dobler kom det kontant fra Nord, og alle passet. Robert Larsen innkasserte sine 9 ruterstikk og — utgang!

Et slikt spill er uhyre lærerikt. For det første viser det til fulle den gamle, elementære sannhet at når De har sperremeldt, så har De gjort Deres fulle og hele plikt, og enhver senere innblanding er og må være forbudt. Hvis hollenderen ved det første bordet er villig til å spille 7 ruter (hvilket han i parentes bemerket ikke burde være), så er hans åpningsmelding på 5-trinnet rett og slett gal. *Meld fullt ut når De sperremel-*

der. Det er det enkle logiske kravet til enhver sperremelding.

For det annet viser spillet at man aldri skal doble «på mistanke». Nord hadde sin åpningsmelding, men heller ikke mer. Hans eneste korrekte melding ville vært *pass* istedenfor *dobbling*, men han var for stor og god spiller i sine egne øyne til ikke å vise at her satt mannen som gjennomskuer bløffere! Ta lærdom av hans egoistiske spillefasong. Den lønner seg ikke. Tror virkelig noen at Syd — hvis Nord hadde sagt *pass* — hadde latt Larssen spille 3 ruter i et Europamesterskap? Jeg tror det ikke. Men nå mente han at han måtte respektere makkers *dobbling* og *passet*.

For det tredje viser spillet den makkerpartillit som skal og må bestå mellom to makkere i toppklasse. Jeg husker meget godt Sommerfelts kommentar da dette spillet ved en senere leilighet kom på tale.

— «Jeg likte ikke å si *pass* til 3

TAKTIKK

ruter, for tilpasningen til ruter var jo omtrent så dårlig som den kunne bli. Men når jeg ikke hadde *doblet* opplysende i første melderunde, hadde jeg jo ikke lovet makker noen styrke. Min *dobbling* i annen melderunde var avgjort meget hård, men den lovet jo ikke makker annet enn styrke i hjerter, og det hadde jeg jo. Disse tingene var Larssen en altfor god spiller til ikke å være klar over. Når han derfor blandet seg inn i galoppen, hadde han sikkert sin mening med det, og da skulle jeg vel vokte meg for å bli som en hund i et spill keglar for ham.»

Bedre kan begrepet makkertillit ikke tolkes. Og selv om Robert Larsen fikk sin store og høyt fortjente honnør for spillet, skal samarbeidet

mellom makkerne ikke glemmes ved en analyse av dette spillet. Samarbeidet mellom makkerne er nemlig noe av det fundamentalt viktigste når det gjelder strategiske meldinger.

Det er både lettvinnt og fristende å ta for seg andre spilleres tabber, men vi har vel alle gjort den erfaringen at det er våre egne feil vi lærer mest av. Det gamle ordtaket «Erfaring er det navn menneskene gir sine små feiltrinn» er så sant, så sant. Følgende spill fra en bykamp mellom Oslo og Stockholm var iallfall en ypperlig lærepenge for meg:

<p>N</p> <p>♠ 4-3</p> <p>♥ E-K-3</p> <p>♦ E-9-8-7-5-2</p> <p>♣ kn-10</p>	<p>Ø</p> <p>♠ —</p> <p>♥ D-kn-10-8-6-5-4</p> <p>♦ D-10-6-3</p> <p>♣ 8-6</p>
<p>V</p> <p>♠ E-K-8-7-5-2</p> <p>♥ 9-7</p> <p>♦ —</p> <p>♣ K-D-9-7-2</p>	<p>Ø</p> <p>♠ —</p> <p>♥ D-kn-10-8-6-5-4</p> <p>♦ D-10-6-3</p> <p>♣ 8-6</p>
<p>S</p> <p>♠ D-kn-10-9-6</p> <p>♥ 2</p> <p>♦ K-kn-4</p> <p>♣ E-5-4-3</p>	<p>Ø</p> <p>♠ E-9-8-7</p> <p>♥ D-kn-5</p> <p>♦ 10-3</p> <p>♣ K-10-9-6</p>

Jeg åpnet som Øst med en svak 3 hjerter-melding. Wohlin som satt Syd ville ikke la seg slå ut av en svak 3-åpning og gikk inn med 3 spar. La oss nå kikke litt nærmere på Vests kort. Tenk å få meldingen 3 spar fra Syd! Her kunne vel en *dobbling* være fristende. Men min gode makker Knut Palmstrøm så mye lenger. Med sin rutterrenons var han ikke et øyeblikk i tvil om at motparten hadde et stort spill i ruter, og da ville en *dobbling* av 3 spar nettopp være den håndreknningen de trengte til å bli drevet over i den riktige ruterkontrakten. Hvorledes avspore motparten, var hans problem, og det løste han på en ypperlig måte.

Tror De han *passet*?

Å nei, dertil var Knut Palmstrøm en altfor god strateg. Han meldte i all

enkelhet 4 hjerter. Nå var det ikke lett å være Lilliehøek som satt Nord.

For det første fratok Palmstrøms melding ham sjansen til å si 4 ruter. Å gå forbi 4 spar ved å melde 5 ruter var et hopp ut i mørket, og det var derfor slett ikke så merkelig at han prøvet 4 spar, selv om trumfstøtten var i avgjort minste laget. Dermed hadde Palmstrøm fått motstanderne dit han ville.

Men så var det makkeren da — altså undertegnede. For meg så det ut som om 4 spar stod som bygg i Odalen, og når makker hadde støttet hjerterfarven, mente jeg at vi hadde en god stamp i 5 hjerter. Følgelig sa jeg 5 hjerter og ble behørig *doblet*!!

Der lærte jeg min lekse! For som Knut Palmstrøm sa på sin hyggelige måte da vi diskuterte spillene etter kampen:

— «Du har vel i grunnen fortalt hva du har når vi bruker svake 3-åpninger. Hvis din høyning til 5 hjerter hadde vært *riktig*, så betød det bare at min melding 4 hjerter hadde vært *gal*. For da skulle jeg ha meldt 5 hjerter direkte.

Så riktig, så riktig. At spillet skulle bli et *gevinstspill*, var iallfall langt fra mine tanker, men ved det andre bordet skjedde det enda verre saker og ting:

Øst	Syd	Vest	Nord
Pass	Pass	1 ♠	2 ♦
Pass	2 ♠ (!)	4 ♠	Pass
Pass	Dobler		

Jeg tar med dette fantastiske meldingsforløpet — ikke for kuriositetens skyld — men fordi det forteller ganske meget om den strategi storspillerne gjør bruk av.

Her satt nemlig noen av de friskeste og morsomste strateger jeg noen sinne har møtt ved det grønne bord. Vest var Einar Werner og Syd Andreas Schrøder-Nielsen. Kock-Werner var jo velkjente «psykere» og de to motstanderne mistenkte gjensidig

hverandre for ikke å ha spar. Inntil meldingene nådde 4 spar, og Schrøder-Nielsen selvfølgelig lot øksen falle.

Jo, de store lar seg lure de også. Det er meget av sjarmen ved bridge.

Den skjulte tilpasning.

— «John Knudsen melder aldri to ganger på samme verdier.» Det er Bjørn Larsens vurdering av sin gamle makker — og den er riktig nok, for John Knudsen er en av de spillerne som jeg ville gi topp-poeng hvis det var spørsmålet om å peke ut «den beste makkeren De kjenner». Det er på bakgrunn av denne absolutte makkerpartillit at Bjørn Larsen kunne tillate seg en meldeserie som den vi her skal se litt nærmere på:

<p>N</p> <p>♠ K-D</p> <p>♥ 10-7-3-2</p> <p>♦ 9-5-2</p> <p>♣ E-7-4-2</p>	<p>Ø</p> <p>♠ E-9-8-7</p> <p>♥ D-kn-5</p> <p>♦ 10-3</p> <p>♣ K-10-9-6</p>
<p>V</p> <p>♠ 6</p> <p>♥ E-9-6</p> <p>♦ K-8-7-6</p> <p>♣ D-kn-8-5-3</p>	<p>Ø</p> <p>♠ E-9-8-7</p> <p>♥ D-kn-5</p> <p>♦ 10-3</p> <p>♣ K-10-9-6</p>
<p>S</p> <p>♠ kn-10-5-4-3-2</p> <p>♥ K-8-4</p> <p>♦ E-D-kn-4</p> <p>♣ —</p>	<p>Ø</p> <p>♠ E-9-8-7</p> <p>♥ D-kn-5</p> <p>♦ 10-3</p> <p>♣ K-10-9-6</p>

Dette spillet er hentet fra en EM-kamp — merkelig nok også denne gangen mot Holland. Hollenderen som satt Syd åpnet med 1 spar, og John Knudsen som Vest meldte 2 kløver. Nord var ikke sen om å doble, og nå skal vi følge Bjørn Larsens *resonnement* og fortsatte meldeserie.

Når Knudsen melder 2 kløver, så har han ganske sikkert dekning for sin melding. Men når Nord kan doble, og jeg selv sitter med 4 kort i kløverfarven, er det helt på det rene at Syd må være så kort i kløver at han ikke kan la en «lett» *dobbling* bli stående.

Så langt er sikkert alle enige med Bjørn Larsen.

— 2 ruter, kom det fra Bjørn Larsen. Ballet var begynt.

— *Dobler!* Det var Syd som ikke var sen om å innkassere en tydelig gevinst.

— Ruter passer meg aldeles ypperlig. Jeg har ingen grunn til å si annet enn pass, var John Knudsens resonnement.

— 2 grand, Bjørn Larsen var tilsynelatende på flukt. Fra det gale til det verre. At en slik selvmordsmelding burde ha gjort Syd mistenksom er en sak for seg. Men hollenderen var glupsk, og hans taktfaste melding lød:

— *Dobler!!!*

— 3 ruter, sa Knudsen. Hans pass i forrige runde har jo ikke vist den gode rutetilpasningen hans, og nå støtter han korrekt sin makker.

— Pass, sier Nord, og Bjørn Larsen ser jo ingen grunn til å flykte fra en udoblet kontrakt, så han passer også. At Syd vil doble er ikke Larsen i tvil om, og hans «tillit» blir ikke gjort tilskamme.

— *Dobler!!!* sier Syd — mer og mer seiersbevisst i denne tilsynelatende ville heksedansen.

— 3 grand, er Bjørn Larsens svar

— *Dobler!!!* lyder med forsterket presisjon fra Syd.

— Pass, sier John Knudsen. Han har vist hva han har. Han har meldt sin kløverfarve og støttet sin makker i ruter.

Jeg er ikke i tvil om at den gamle sjakkmeisteren (Knudsen spiller fremragende sjakk) begynte å lukte lunt og derfor satt han som Bjørn Larsen forteller «stiv som en sfinks».

— 4 kløver, kom det fra Bjørn Larsen.

— *Dobler!!!!* jublet hollenderen i sikker forvisning om at her hadde han et spill for guder når han kom hjem til Amsterdam.

(Forts. s. 28)

De fem heldige —

Rett før jul gikk det ut 7 000 «prøvenummer» av Bridgemagasinet til like mange aktive bridgespillere. Adressene hadde vi fått ved å innby formennene i bridgeklubbene tilsluttet Norsk Bridgeforbund til en liten premiekonkurranse. De som sendte lister over medlemmene deltok i en loddtrekning om bl. a. en flaske whisky.

Oppslutningen var så stor at vi i «prøvenummeret» like godt innbød til en ny premiekonkurranse. De som tegnet abonnement og sendte inn en kupong deltok i en loddtrekning om 5 premier.

Den høytidelige loddtrekning foregikk umiddelbart før bladet gikk i trykken. Og dette er de lykkelige vinnere: $\frac{1}{4}$ flaske Old Smuggler whisky — *Livi Harr*, Narvik. 10 par La Mote damestrømper — *Sigurd Olsen*, Jørpeland. 200 South State sigaretter — *Olav Hjertnes*, Ulsteinvik. $\frac{1}{4}$ kilo Kong Haakon konfekt — *Jens Raabe*, Alvådal. 1 kasse Sorte Mand A sigarer — *Håkon Raaen*, Darbu.

Ekspertklubben

De beste løsningene i nr. 7 av Norsk Bridge-Magasin var:

1. premie: *Odd Thoen, Rektorhaugen 25, Oslo, 58 poeng.*
2. premie: *Sture Bruman, Norrsundet, Sverige, 57 poeng.*

De beste av de øvrige hadde:

- 56 poeng: *Ivar Tangen, Steinkjer, Fredr. Ødegaard, Ankenesstrand.*
 55 poeng: *R. Dick Henriksen, Oslo.*
 52 poeng: *Torer Berger, Spydeberg.*
 51 poeng: *Bjørn Danielsen, Jørpeland, Oluf Larsgård, Al i Hallingdal.*
 50 poeng: *Arnfinn Borgemyhr, Tveit.*
 59 poeng: *Ørnulf Østensen, Øvre Ulern.*

(Forts. side 31)

UNGARSKER VINER	$\frac{1}{4}$ fl.	$\frac{1}{2}$ fl.
«EGRI BIKAVER» (Okseblod)		
Rødvin — rund og behagelig	7,50	4,25
«BALATON RIESLING»		
Hvitvin — halvtørr	7,00	4,00
«TOKAJER» — søt		
Ypperlig som dessert- og visittvin	10,00	5,50

SHERRY		
«MERIENDA» — halvtørr		
Elegant sherry fra det anerkjente vinhus Harveys - verdens største sherryleverandør	29,50	15,75
«BRISTOL CREAM» — søtlig		
Verdens mest solgte merke, til dessert og etter middag	44,00	23,00

PORTVIN		
«KOPKES BRIDGE PORT» — ruby port		
Gammelt kjent merke med rike tradisjoner	26,50	14,25

VERMOUTH		
«VIARENGO» — rød, søt, italiensk		
Originaltappet vermouth i literflaske	26,00	14,00
«DOLIN» — tørr fransk		
Meget elegant og begge nevnte vermouths er utmerket til cocktails, literflaske	26,00	14,00

ØL		
«HEINEKEN's» — hollandsk		
Verdens største eksportsalg, pr. flaske		3,10

WHISKIES		
* «OLD SMUGGLER» — scotch whisky		
«Scotch with a history»	52,00	27,50
«FOUR ROSES» — Bourbon whiskey til «highballs» og cocktails (Manhattan, Old Fashioned osv)	55,00	34,00
$\frac{1}{2}$ liter		34,00
«LORD CALVERT» — Canadian whiskey		
Også egnet for cocktails og «highballs» ..	57,00	30,00

COGNAC		
* «ROI SOLEIL» — fransk cognac		
Fra verdens eldste cognac-hus Augier Frères & Co.	62,00	32,50
$\frac{1}{4}$ flaske		17,00

VODKA		
«SMIRNOFF» vodka —		
Fra USA, og verdens største merke i vodka. Forsøk cocktails som «Bloody Mary», «Screwdriver» osv.	50,00	31,00
$\frac{1}{2}$ liter		31,00

RUM		
«CAPTAIN MORGAN RUM» — Jamaica		
Meget egnet der hvor rum passer inn	45,50	24,25

LIKØR		
«BARACK» — ungarsk aprikoslikør		
I meget pen karaffel	46,00	24,50

* Disse merker er oppført på skjenkekartet.

TOPP SCORING

med

«OLD SMUGGLER»

En virkelig god scotch whisky ...
 «The whisky with a history!»

kr. 52,—

Spør etter gullkartongen.

LISTE OVER REKLAMEMATERIELL HENV. ADR.: «SPIRIT» - BOKS 31, HOLMENKOLLEN

Den klare hjernes . . .

(Forts. fra s. 26)

— Men det ble ikke noen «tulipaner til Amsterdam». 3 simple stikk var alt Knudsen behovet å la motparten få.

— 4 trekk — *utgang*, noterte Knudsen uforstyrrelig.

Men hollenderen føk opp av stolen som skutt ut av en kanon. Med armene høyt hevet over hodet, med alle tegn på fortvilelse og ulykke gikk han rundt bordet i det lukkede rommet og stønnet høyt. Det var med nød og neppe at hans makker fikk beroliget ham så meget at han kunne fortsette kampen.

Hollenderne Müller — Polak hadde lært sin lekse. Nemlig ikke å la seg gripe av en doblingsstase som gjør at en serie med i og for seg begrunnede doblings avsluttes med en dobling som mangler et fornuftig grunnlag og bare avgis fordi en tror at alt skal dobles — uten å regne med at motparten også kan ha sin lille baktanke ved den foretatte heksedans.

«Om å skjule svakhet.»

Det er en kjent sak i den psykiske ABC-en at en melder den farven en ikke har. Men frekkere og morsommere eksempel enn Knut Palmstrøms melding i dette spillet har jeg aldri sett maken til:

N	♠ K-5-2	♠ E-D-kn-7-3
♥ —	♦ E-K-D-8-6-5-2	♥ D-7-2
♦ E-K-D-8-6-5-2	♣ 9-7-3	♦ —
♣ 9-7-3	♠ E-8-6-4-2	♣ E-8-6-4-2
V	S	
♠ 10-6	♠ 9-8-4	
♥ E-8-4	♥ K-kn-10-9-6-5-3	
♦ kn-7-3	♦ 10-9-4	
♣ K-D-kn-10-5	♣ —	

Alle er i faresonen. Merk det! Og Syd har gitt.

Hva tror De Knut Palmstrøm åpnet med på Syds kort?

Å nei da, De kan trygt gjette både en og to ganger til!!

Hans åpningsmelding var nemlig 3 kløver!!!!

Svak 3-åpning — på renons.

Har De aldri hørt om slik galskap før. Nei, det hadde heller ikke jeg før Palmstrøm lanserte varianten.

Og så gikk meldingene — mot et garvet landslagspar i EM-klassen:

Syd	Vest	Nord	Øst
3 ♣	Dobler	3 ♦	3 ♠
Pass	Pass	Pass	

Jeg bruker Knut Palmstrøms egne kommentarer:

— «Syd har i og med sin åpningsmelding vist at han er svak. Nord har derfor ingen grunn til å melde videre etter Østs 3 spar, selv om hans ruterfarve er ganske ekstraordinær. Men hvem kan hindre Øst/Vest i å finne fram til en sekser i kløver eller i det minste til en utgangskontrakt om jeg åpner med pass?»

Jeg har med vilje valgt autentiske spill av kjente spillere mot gode motstandere. For når det gjelder strategiske meldinger, er det utelukkende resultatet som teller. Det hjelper ingenting om en spiller har aldri så gode og morsomme hensikter hvis motparten gjennomskuer ham og tar hjem gevinsten. Det betyr nemlig bare ganske enkelt at enten sviktet resonnementet på et eller annet punkt, eller også er motstanderne bedre strateger enn vår velmenende venn. Svikter resonnementet, har vi ikke noe bruk for det. Var resonnementet i og for seg korrekt, men motpartens tankebaner bedre, så er det motpartens strategi vi er interessert i å studere. Derfor har vi her ikke anvendt *konstruerte* spill, men de beste eksempler vi har kunnet finne på vel gjennomførte *autentiske turneringsspill*.

Kort om kort

Kortstokkens sammensetning ter seg for oss som noe svært selvfølgelig. Der er 52 kort med så og så mange farger, bilder og tall.

Men når kom den kortstokken vi kjenner først i bruk? Billedkortene Konge, Dame, Knekt, foruten Joker, har med sin rangordning et visst middelaldersk preg. Slik virker også de fire fargetegnene når man får høre at de skal forestille de fire stender: geistligheten, krigerne, håndverkerne og bøndene.

Man har lenge ment at det var den franske miniatyrmaleren Jaquemin Gringonneur som mot slutten av 1300-tallet oppfant kortene som tidsfordriv for kongen, Karl VI, som dengang var sinnssyk. Der er imidlertid bevart enda eldre kortstokker, slik at Gringonneur iallfall ikke kan være oppfinneren. Likevel er det en kjensgjerning at vår moderne kortstokk i det vesentlige fikk sin utforming i Frankrike på denne tid.

SIGØYNERNES ROLLE

Men når og hvor *begynte* så utviklingen av kortstokken? Av forskjellige grunner antar man at sigøynerne har spilt en viss rolle i kortenes tidligere historie. Sigøynerne bruker som kjent først og fremst kortstokken til å *spå* med. Dette er et utpreget orientalsk trekk. Spådom henger sammen med troen på en uavvendelig skjebne.

Man kunne derfor komme på sporet av kortenes opphavslend ved å følge sigøynerens rute bakover til Østen. En hastig slutning kunne da gå ut på at *India* er arnestedet for kortene.

Imidlertid vet vi jo at India i Oldtiden, da dets kultur kanskje sto på det høyeste, tok imot impulser fra an-

dre kulturkretser, især den kinesiske. Kina kan derfor også komme på tale som opphavslend.

RELIGIØS FUNKSJON

At sigøynerne bruker kortene til å *spå* med, peker hen på at kortstokken opprinnelig hadde en religiøs funksjon. Å forutsi skjebnen har i de eldste tider overalt vært et privilegium for presteskaret.

Et holdepunkt for kortstokkens religiøse funksjon er det at prestene i Oldtidens India brukte kort med symbolske tegn som veiledning for sine profetier. Men her kan det dreie seg om fremmed innflytelse. I Korea har man funnet piler som er merket med mystiske symboler. Dette har man satt i forbindelse med at gamle koreanske og kinesiske kort er avlange og spisse øverst. Det er mulig at den første kortstokk, i det fjerne Østen, har vært et *pilekogger* med et bestemt antall piler, kanskje et multiplum av et eller annet hellig tall. Den ble da brukt kanskje som ledd i religiøse seremonier, kanskje som spill.

TAROKKENE

Ikke bare sigøynerens *bruk* av kortene peker mot at kortstokken stammer fra den fjerne Orient. Visse ting ved kortenes *utseende* tyder på det samme. Det fremgår av den type kortstokker sigøynerne brukte, og som inntil meget nylig har vært ganske utbredt i Rhindalen, Donaulandene og enkelte trakter omkring Middelhavet, især i Italia.

Denne kortstokken, som viser ganske stor ensartethet i de forskjellige strøk, kalles *Tarocchi* i Italia, hvor den tidligst er blitt påvist. I Frankrike kalles den *Tarot* og i Tyskland *Tarok*.

Den ligner på den kortstokken vi bruker for så vidt som den har 10 tallkort i hver farge. Den skiller seg bl. a. ut ved at den vanligvis har fire billedkort: *Konge, Dame, Ridder og Knekt*. De fire fargene har betegnelsene *vase, mynt, sverd, stav*.

Dessuten er der 21 billedkort som er nummerert, og ett uten nummer: *Narren*. Disse billedkortene utgjør tarokkene i egentlig forstand, og de har trumfverdi i forhold til de øvrige kortene. De forestiller hver sitt symbol: *Verden, Dommedag, Solen, Månen, Stjernen, Djevelen, Måtehold, Døden, Guds Hus, Den hengte, Standhaftighet, Lykken, Presten, Rettferdighet, Vognen, Elskeren, Jupiter, Juno, Keiseren, Gjøgleren*.

Den siste av tarokkene, uten nummer, er *Narren*. Den har en særskilt interesse for oss, da den er den eneste av tarokkene som lever videre i vår kortstokk, som Joker. Den gir også et vink om at tarokk-kortene har en viss forbindelse med Orienten. I mange av Østens religioner betegner nemlig *Narren* som symbol den guddommelig inspirerte, den rene dåre, som representerer guddommens vilkårlige, uberegnelige vilje.

Konklusjonen blir at selv om vi med sikkerhet kan anta at kortene kommer fra Orienten, vet vi ikke *hvilket* av Østens kulturfolk som har æren av å ha oppfunnet kortene.

OGSÅ ARABERNE

Men er det *bare* sigøynerne som har brakt kortstokken vestover? Her kan det være verd å feste seg litt ved likhetene med sjakkspillet. Bøndene presenterer her på en måte tallkortene, mens offiserene har en lignende rangordning som billedkortene. Sjakkspillet er som kjent også av indisk herkomst. Men så vidt man vet har sigøynerne aldri interessert seg for dette spillet. Det er helt på det rene at det er *araberne* som formidlet sjakkspil-

Forts. side 35

Per Pettersen:

RAPPORT

Forbundet har i året som gikk mistet 31 klubber, mens 34 nye klubber har kommet med, slik at Forbundet ved årskiftet hadde 595 klubber med tilsammen ca. 15 000 aktive medlemmer. Fremgangen kan i det vesentligste tilskrives det gode arbeid kretsstyrene rundt om i landet har utført.

Forbundet har videre fått opprettet en ny krets i Trøndelag: Fosen krets. Vi går vel ingens ære for nær vi nevner *Arvid Gjønvik* i denne forbindelse. Kretsen omfatter allerede 7 klubber med tilsammen 116 medlemmer, og det er mulig at nok 3—4 klubber slutter seg til.

Det blir hevdet at årsaken til medlemssvikten i Sverige og Danmark skyldes konkurranse fra televisjonen, og dette er vel noe vi må holde øynene åpne for i årene som kommer. Etter hvert som televisjonen også blir utbygget i vårt langstrakte land, vil vi kanskje få føle hva dette har å si for foreningsarbeidet. Men hvorfor ikke like godt ta ondet ved roten? Kunne vi få innpass i TV med et fast programopplegg, ville dette sikkert vekke interessen for konkurransebridgen hos noen av de tusener bridgespillere som «spiller til husbruk».

Konkurransebridgen, ja. Til årets Norgesmesterskap for klubber er det påmeldt 306 lag, en svikt fra i fjor da tallet var 351. Dette er meget betenkelig, i og med at Norgesmesterskapet for klubber må regnes som vår viktigste turnering.

Av de 595 klubber som er tilsluttet

Norsk Bridgeforbund har i året som gikk kunnet glede seg over medlems-tilvekst. Det er ingen stor tilvekst, men

sett på bakgrunn av en til dels kraftig nedgang i Sverige og Danmark, er økningen et godt tegn.

OM FORBUNDET

Norsk Bridgeforbund er kun 167 klubber representert. Dette er også høyst beklagelig. Konkurranse med andre klubber bringer jo noe nytt inn i klubbmiljøet, samtidig som konkurransen forteller litt om nivået i ens egen klubb.

Til parmesterskapet er det anmeldt over 4000 par. Sett på bakgrunn av medlemstallet 15 000, er faktisk over halvparten av forbundets medlemmer med i denne turneringen! Deltakelsen er ny rekord, og det er tegn som tyder på at tallet fortsatt vil stige.

For hvert år har det vist seg at det blir vanskeligere for en krets å få med sine representanter til finalen, og for å sikre kretsens finaleplass må arbeidet skjerpes fra år til år. Bak hver finaleplass var det i år 62,5 par, og Oslo får som vanlig den største kvote med 11 finaleplasser. Bak disse 11 par står det 677 anmeldte par, men dette er vel dårlig i relasjon til Oslo's andel av det samlede medlemstall. Oslo har for tiden 2 200 organiserte medlemmer, og skulle anmeldelsene stått i forhold til hva som er anmeldt fra landet for øvrig, måtte tallet vært oppe i over 1100 par.

I NM-lag er vi nå kommet fram til 4. runde som skal være ferdigspilt innen 10. februar. Etter nok 2 runder vil finalen bli spilt i Oslo 19.—22. mai. Vinnerne her har ifølge tingvedtak rett til å representere Norge i Europamesterskapet, som i år skal spilles i Baden-Baden fra 19. juli til 2. august.

I NM-par har allerede noen av kret-

sene avgjort sine kretsmesterskap og funnet fram til de representanter som skal delta i parfinalen i Oslo 25.—27. mai. Vinnerne her har i likhet med vinnerne i lagmesterskapet rett til en tur til Baden-Baden.

En sak som omfattes med stor interesse i forbundsstyret er propagandavirksomheten. Det må arbeides mer for å øke interessen for bridge som hobby, særlig blant de unge. Hvis ikke ungdommen oppsøker oss av seg selv, må vi oppsøke ungdommen der den er å finne. Der ligger et stort område og venter.

Ekspertklubben

 Forts. fra side 26

48 poeng: Kjell Andersen, Trondheim, Ivar Amundsen, Bergen.

47 poeng: Erik Larsen, Oslo, Finn Os, Oslo, Kjell Thorstensen, Bergen.

46 poeng: Kjell Hansen, Oslo, Ivar Karlsen, Stavanger.

45 poeng: Odd Masvik, Finnsnes.

44 poeng: Arthur Auklend, Auklend. Birgit Bjørnstad, Bodø.

43 poeng: Haftor Bjørnstad, Bodø.

Odd Thoen skal ha 50 (ikke 49) for oppgavene i nr. 2 og 53 (ikke 50) for oppgavene i nr. 4.

PRØV DEM SELV

Dette er spilleprøver som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og studer etterpå våre kommentarer.

- I. N
 ♠ E-D
 ♥ K-kn-10
 ♦ E-K-6-5-4
 ♣ D-10-4
 S
 ♠ kn-6-4
 ♥ 9-8-7
 ♦ 7
 ♣ E-kn-9-8-5-2

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten, og Vest begynner med spar fem. Hvordan bør Syd spille?

- II. N
 ♠ 8-4
 ♥ kn-6-3
 ♦ E-K-D-6-4
 ♣ K-8-3
 S
 ♠ E-7-6
 ♥ E-K-10-5-4-2
 ♦ 7-3
 ♣ 6-2

Syd spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kløverdamen, som får beholde stikket. Han fortsetter med knekten, som heller ingen vil stikke, og spiller deretter kløver ti. Bordet tar kongen, Øst esset, og Syd stjeler.

Hvordan bør Syd fortsette?

- III. N
 ♠ 8-6-5-4
 ♥ E-D-kn-4
 ♦ K-D-kn-4
 ♣ kn
 S
 ♠ E-K
 ♥ 5-2
 ♦ 5-2
 ♣ K-D-10-7-6-5-2

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten, og får spardamen ut. Hvordan bør Syd spille?

- IV. N
 ♠ E-K-9-3
 ♥ 9-8
 ♦ 8-7-5
 ♣ kn-10-4-2
 S
 ♠ 5-4-2
 ♥ K-D-6
 ♦ E-kn-3
 ♣ E-K-D-3

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerter fire, Øst bidrar med tieren. Hvordan bør Syd spille?

- V. N
 ♠ E-K-kn
 ♥ D-kn-10-4
 ♦ D-kn
 ♣ 7-6-5-4
 S
 ♠ 5-4-3
 ♥ E-K-9-8-7-6
 ♦ 9-2
 ♣ E-D

Syd spiller fire hjerter, Vest har meldt spar underveis. Vest begynner med esset og kongen i ruter, og svinger til trumf.

Hvordan bør Syd spille?

- VI. N
 ♠ D-6-5-4-3
 ♥ kn
 ♦ K-7-4-2
 ♣ E-5-3
 S
 ♠ E-K-kn-10-2
 ♥ E-K-10-9-8
 ♦ 5
 ♣ K 7

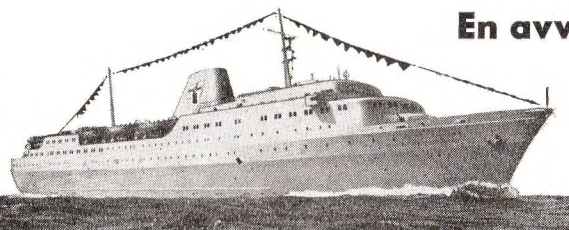
Syd spiller seks spar, Øst har meldt ruter underveis. Vest begynner med ruter ni, Øst tar knekten og spiller en liten ruter tilbake. Syd stjeler med spar ti, Vest viser renons og legger en hjerter. Så følger spar ess, Øst viser renons. Syd fortsetter med kløverkongen, begge følger, og deretter kommer hjerteresset og en liten hjerter.

(Forts. side 34)

Spill bridge ombord i

M/s Kronprins Harald

En avveksling fra den
 grå hverdag
 – en god idé
 – en herlig
 tur

Gjør bridgeaftenen til en opplevelse utenom det vanlige.

Hvilken herlig avslapning å kunne tilbringe noen dager i slike omgivelser – i en rommelig og velutstyrt båt, hvor en dyktig restauratør sørger for deilig mat, og hvor en god vin ikke gjør pungen merkbart lettere.

Avreise Oslo mandag og fredag kl. 13.30
 Ankomst Kiel torsdag og lørdag ca. kl. 09.30
 Avreise Kiel onsdag og søndag kl. 12.00
 Ankomst Oslo torsdag og mandag ca. kl. 08.00

For bare kr. 200.— får De en 3 dagers cruise, inkl. reise på turistklasse, alle måltider under sjøreisen og overnatting ombord under landligge i Kiel hvor det arrangeres turer: «Hamburg by night» og «Prøv lykken» i spillekasinoet i Travemünde.

Spør etter spesialbrosjyre i reisebyråene i dag eller ring Jahre Line, tlf. 41 76 70.

JAHRE LINE

den rette linje sydover – hele året

Prøv Dem selv. Forts. fra s. 32

Vest viser renons. Hvordan bør Syd fortsette?

Svar

I.

Fellen i dette spillet er at De ikke må ta sparfinessen i det første sticket. Det gjorde Syd da spillet forekom, og Øst, som satt med:

♠ K-9 ♥ E-D-6-5-3 ♦ kn-9-8-3 ♣ 7-6
gikk på med kongen og fortsatte med hjerter seks. Bordet fikk sticket og trakk kløverdamen, men nå var et tempo tapt. Vest kom inn på kongen og fortsatte med hjerter, og Øst fikk fire stikk i fargen. To betes.

Hvis Syd hadde fått hjerter ut fra Vests dobbelton, ville Syd i alle tilfelle vært solgt med den nevnte fordelingen. Men sparutspillet gir et tempo, som det gjelder å utnytte riktig. Og det riktige er straks å gå opp med esset og spille kløver. Siden er det ingen vanskelighet med mindre Vest skulle ha alle fire kløverne.

II.

Normalt skal man toppe hjerterne når man har ni kort i fargen og mangler damen. Men i dette tilfelle fører det til bet om Øst har damen tredje, og ruterne ikke sitter rundt.

Den riktige spilleplanen er å fortsette med hjerteresset i tilfelle damen skulle sitte singel. Deretter går De inn på bordet på ruter og trekker liten hjerter. Skulle Øst vise renons, er De avhengig av at ruterne sitter, men om han følger, kniper De med tieren. Kan Vest stikke, vil han få et stikk han ellers ikke ville fått, men De sikrer kontrakten. Motstandernes trumf er nå ute, og hjerterknekten er sideinnkomst til ruterne. De kan derfor ta esset og kongen i fargen, og stjele en ruter hvis den sitter 4-2. Siden har De knekten i hjerter til å komme inn til den femte ruterne.

Skulle Øst ha damen tredje i hjer-

ter, taper De ikke hjerterstikk og har ingen vanskeligheter selv om ruterne sitter skjævt.

III.

Det ser ut som om De er avhengig av at kløverne sitter 3-2 for å vinne kontrakten Deres, i og med at Vest har fjernet ett av inntakene Deres i utspillet. Det er selvsagt også den største sjansen. Men det eksisterer en liten tilleggsvariant, og det er pent å få øye på den.

De trekker en hjerter til esset (ingen finesse) i det andre sticket, og fortsetter med kløverknekt fra bordet. Denne spilleplanen er De svært glad over at De har funnet hvis Øst skulle sitte med kløveresset singel.

Skulle Øst ikke dukke opp med kløveresset, er sjansen Deres å gå over med damen og spille på 3-2-fordeling i kløver. Men De har i det minste tatt med den ekstra sjansen.

IV.

Den største sjansen ligger i å vinne tre stikk i spar. Men motstanderne må ha et stikk i fargen med, og det gjelder å innrette seg slik at ikke Øst kommer inn. Det er mulig hvis Vest har damen, men De må innrette Dem slik at han ikke får sjansen til å avblokere.

De stikker derfor utspillet og spiller spar mot bordet. Dukker Vest opp med damen, får han beholde sticket. I motsatt fall tar De bordets konge, går hjem på kløver og gjentar manøvren i spar.

V.

Siden Vest har meldt spar, er det sjanser for at han har damen i fargen, og da er det jo lett å vinne. Men det kan hende Øst har damen dobbel eller singel. I så fall får De være svært forsiktig, for da er det nesten opplagt at Vest har kløverkongen.

En hundre prosent sikker spilleplan så sant ikke Øst har spardamen tredje, er følgende: De trumfer ut og inn-

(Forts.s. 36)

Kort — Forts. fra s. 30

let til Vesten, idet de lærte det fra seg til korsfarerne. Mer tvilsomt er det om korsfarerne også kan ha bragt kortspillet med seg tilbake.

Men selv om man ikke kan anta at korsfarerne har hatt noen befatning med kortstokken i denne henseende, så har vi her en pekepinn om at araberne må ha kjent kortstokken som selskapsspill allerede i den tidlige middelalder, på den tid da deres verdensrike strakte seg i Europa opp til Spanias nordgrense. Kortene kan således ha nådd Vest-Europa ad to veier.

Hvis dette holder stikk, er det araberne som innenfor vår kulturkrets har æren for at kortstokken fra å være en religiøs åpenbaringskilde, er blitt et verdslig selskapsspill.

På bakgrunn av arabernes rolle blir det da lett å forklare at de land i Europa som sto i nærmest kontakt med den arabiske verden, også ble de som først lærte kortstokkene å kjenne. Først og fremst Spania, som jo under hele middelalderen var arabisk område. Dernest Italia.

Det var imidlertid en markert forskjell mellom spanierne og italienerne i bruken av kortene. Det henger nok igjen sammen med den langt større betydning den arabiske kultur fikk for Spania. Her ble kortene fra den første tid av brukt i vanskelige selskapsspill. Således ble Spania allerede på denne tid hjemlandet for en tidlig form for «L'hombre» (fransk forvanskning av spansk *el hombre*, «mannen»). I Italia derimot opptrer kortene omtrent bare som ledd i rene lykkespill.

Det tredje land i Europa som mottok kortstokken var antagelig Tyskland, som jo i middelalderen og langt opp i den nyere tid var forenet med Italia ved det hellige romerske keiserdømme. Frankrike, som kom til å spille en så stor rolle for kortstokkens utbredelse og endelige utforming, kommer altså først som nr. 4 i rekken.

(Forts. i neste nr.)

Plastbehandlede spillkort

fra N. W. Damm & Søn

Damms spillkort Veiledende pris

Manila	7,85
Cambridge	7,85
Bristol	7,85
Krone	7,85
Scots Crown	7,85
Rose	7,85
Grand	7,85
Krone kabalkort	7,85
Duett kabalkort	7,85

FRA ØBERG, ESKILSTUNA:

Poker	7,85 pr. spill
Klubb	15,70 pr. sett
Royal	19,25 pr. sett
Neptun	19,25 pr. sett
Symfoni kabal ..	19,25 pr. sett
Ambassadør ..	20,00 pr. sett

Spør etter disse spillkort i Deres bok- og papirforretning.

kasserer esset og kongen i spar. Hvis damen stuper hos Øst, er alt over, og De har råd til å ta kløverfinessen for overstikk, selv om De ikke har noen tro på den.

Skulle det bare vise seg små spar, er De likevel sikker, hvis bare damen nå sitter hos Vest. De setter ham inn på dette kortet, og får enten tilbake-spill i kløver til ess-dame, eller til dobbeltrenons.

Legg merke til at spillet ikke koster Dem noe, selv om Vest har damen, hvis han også har kløverkongen i tillegg.

VI.

De har full peiling på fordelingen. Øst har vist syv ruter, fem hjerter og renons i spar, og har følgelig en kløver.

Seks spar er da sikker ved en spesiell form for trumfskvis, hvor De har utvidete trusler på begge sider. De stjeler hjerteren, går hjem på sparknekten og innkasserer kløveresset. Nå har De følgende posisjon:

	N		
	♠ D-6		
	♥ —		
	♦ K-7		
	♣ 5		
V		Ø	
♠ 9		♠ —	
♥ —		♥ D-7-4	
♦ —		♦ E-D	
♣ D-kn-10-8		♣ —	
	S		
	♠ E-2		
	♥ K-10-9		
	♦ —		
	♣ —		

Bordet trekker spardamen, og Øst er fanget. Hvis han legger ruter damen, legger De spar to hos Dem selv og fortsetter med ruter syv. Østs ess må på, De stjeler med sparesset og stjeler en hjerter på bordet, etter først å ha kastet kløvertaperen på hjerterkongen.

Skulle Øst velge å legge en hjerter, går De over med sparesset på egen hånd. Deretter stjeler De en hjerter, går hjem på ruterstjeling, og den egne hånden står.

Nå stunder det mot et nytt verdensmesterskap i bridge, og for å bedømme sjansene, kan det ha sin interesse å se litt på hva som skjedde i fjor. Noe som straks faller i øynene fra fjorårets turnering, er de farlige amerikanske doblingene, typiske parturneringsdoblere som slett ikke egner seg i lagkamper. Her er et godt eksempel fra oppgjøret mellom USA og England:

	N		
	♠ 8-2		
	♥ E-K-8-7-3		
	♦ D-7-6-3		
	♣ kn-7		
V		Ø	
♠ E-4		♠ D-9-6	
♥ D-5-4		♥ kn-6	
♦ E-kn-10		♦ K-2	
♣ K-D-6-4-2		♣ E-10-9-8-5-3	
	S		
	♠ K-kn-10-7-5-3		
	♥ 10-9-2		
	♦ 9-8-5-4		
	♣ —		

Alle i sonen.

Hvor amerikanerne satt Øst—Vest, ble resultatet en fredelig tre grand med ni stikk. Nord startet med spar åtte, som i tur og orden ble dekket med nieren, tieren og esset. Vest tok ingen sjanser, men innkasserte de åtte sikre stikkene han hadde i andre farger, og overlot resten til motstanderne.

Det som skjedde i Bridge-Roma i det åpne rommet, gjorde ingen amerikaner glad. Meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	Dobler
pass	2 grand	pass	3 grand
Dobler	pass	pass	pass

Foran

et nytt VM

Syd startet med spar, men fra hans side var utspillet ufarlig. Bordet la fireren, og Øst fikk stikket for nieren. Dermed var jo ti stikk klare, men det var ingen grunn for Øst (Konstam) til ikke å prøve å få det ellefte også. Doblete overstikk i sonen har jo stor verdi. Han tok riktig variant i ruter, og dermed var to overstikk et faktum.

De to amerikanerne får bli enige seg imellom om grunnen til misèren, om Nord's dobling var lettsindig eller om det var Syds åpning som narret ham. For vår del vil vi bare si at vi ville vært svært så mistenksomme på Nord's plass. Når et topp-par frivillig havner i tre grand, og Nord har såpass stor styrke som han har, er det størst sjanse for at det er makkers åpning det er noe galt med.

Det var en rekke paralleller til dette spillet, og i flere tilfelle skyldes doblingen en undervektig åpning. Vi skal imidlertid heller se på en del andre spill fra mesterskapet, og trekker fram et spill mellom Italia og USA.

	N		
	♠ K-9-8-4		
	♥ D-kn-8-3		
	♦ E-kn		
	♣ E-kn-3		
V		Ø	
♠ kn		♠ 10-6-5-3	
♥ 10-9-6-5-2		♥ E-K-7	
♦ D-6-3		♦ 10-9-8-7-4	
♣ K-10-7-5		♣ 2	
	S		
	♠ E-D-7-2		
	♥ 4		
	♦ K-5-2		
	♣ D-9-8-6-4		

Alle i sonen.

Italienerne som Nord—Syd (Belladonna—Avarelli) meldte slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 grand	pass
2 ♠	pass	3 ♣	pass
4 ♣	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Nord's grandåpning viser en balansert hånd med 16—20 honnørpoeng, og Syds to spar er krav for en runde. Nå kommer Nord igjen med tre kløver, en melding som viser minimums grandåpning, men god støtte i makkers farge. En minimums åpning uten særlig støtte ville vært vist ved to grand, maksimums åpning uten støtte med tre ruter, og maksimums åpning med god støtte med tre hjerter.

Syd kommer så igjen med fire kløver, og viser sin andre farge. De lengste fargene forekommer først på slutten i denne meldeteknikken. Men Nord har et sterkt ønske om spar som trumf, og insisterer på det. Dermed blir det, og Syd vant ti stikk.

Amerikanerne Key og Nail fant frem til en helt annen meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♣	pass
2 ♣	pass	3 ♣	pass
4 ♦	pass	5 ♦	pass
5 ♠	pass	pass	pass

Nei, Nord's to kløver er ikke trykkfeil, men krav! Enhver enkel høyning av makkers åpning i kløver eller ruter er krav, mens en hoppmelding i fargene er sperremelding. Hva vi imidlertid synes er svært så optimistisk, er Syds fire ruter. Hensikten er vel å vise fordelingen, men vi tror vi hadde vært fullt fornøyd med å spille fire spar etter den svake åpningsmeldingen. Nå ble resultatet to betere.

Europas eldste Verdens yngste Norges eneste

Jeg tror de fleste fruere har et snev av forandringssyken, som i mange tilfelle arter seg slik at en vakker kveld når ektemannen kommer hjem, finner han stuen helt ommøblert. Den kjære lenestolen står et helt annet sted enn han er vant til, og det samme er tilfelle med bokhyllen, radioen, spisebordet og alt det andre.

Vi har en god stund vært smittet av den samme forandringssyken i Bridge-magasinet, og nå er tiden inne til å presentere det i ommøblert stand. Men det er ikke bare en ommøblering, vi kan for å holde oss i stilen si at leiligheten faktisk er utvidet med et par nye rom, og at en god del nye møbler er puttett inn. Det beste av det gamle er beholdt, og for å få plass til det nye, har vi måttet utvide.

I og med utsendelsen av dette nummer befinner Bridge-magasinet seg i en eiendommelig, paradoksal situasjon.

Det dreier seg om første nummer av første årgang, og det gir selvfølgelig rett til titlen: Verdens yngste tidskrift for bridge.

Men samtidig er det Europas eldste. Forgjengeren, Norsk Bridgemagasin, avsluttet ifjor sin 33. årgang i ubrutt rekkefølge og det er uten sidestykke i vår verdensdel.

Samtidig er Bridge-magasinet landets eneste spesialtidsskrift. Andre blad om bridge er kommet og gått, men Bridge-magasinet har bestått!

Vi beholder en god del av de gamle medarbeiderne, og likeledes mange av de faste spaltene. Men vi presenterer også en rekke nye medarbeidere, en del av dem har levert artikler allerede til det første nummeret, og flere vil komme etter hvert. Vi har derfor nå langt bedre betingelser enn tidligere for å kunne gi leserne et godt magasin, og håper vi vil lykkes med denne oppgaven.

Men vi trenger også Deres hjelp. Et godt magasin skal først og fremst inneholde det leserne er interessert i, og det vil vi gjerne vite mer om. Derfor setter vi stor pris på å få forslag. Vi kan selvsagt ikke love å ta hensyn til alle forslagene, men vi skal gjøre alt vi kan for å imøtekomme almene ønsker.

Rolf Bøe — redaktør av Bridge-magasinet. En av Norges mest kjente bridge-spillere, med en lang rekke turneringer — og turneringsseire bak seg. Forfatter av flere kjente bridgebøker. Redaktør også av Bridge-magasinet's forgjenger, Norsk Bridge-Magasin.

Analyse av et nederlag

(Forts. fra side 2)

2 kløver er en kunstig melding som lover 19—22 punkter. Enten viser den langfarve i kløver pluss en edel firekortfarve eller den viser lang kløver. Det var i det hele tatt typisk at de fleste meldinger hadde flere betydninger. Således hadde kløveråpningen ikke mindre enn 4 forskjellige betydninger. Det hadde også ruteråpning. Og svarene både på 1 kløver og 1 ruter hadde også en rekke betydninger.

Dette er sikkert et prinsipp som har fremtiden for seg. Her betød vel 3 grand type b med gående kløver. Det tyder i alle fall Nords videre meldinger på som alle er naturlige. 5 kløver på 4 grand viser som ved romersk Blackwood ingen eller 3 ess. Kontrakten var god nok, men ble betet på grunn av singeltonutspill i ruter. 6 grand på Nords hånd er som man ser uangripelig.

Et interessant spillepoeng forekom i landskampen, hvor den norske spiller som ellers pleier å være sikkerheten selv, sviktet i spillet:

N	
♠	E-5-3
♥	E-D-9
♦	E-kn-10-5-4-3
♣	6
V	
♠	10-7-2
♥	K-8-7-6-4-3
♦	K-8-6
♣	7
Ø	
♠	9-6
♥	kn-10-5
♦	D-9-7-2
♣	E-10-9-5
S	
♠	K-D-kn-8-4
♥	2
♦	—
♣	K-D-kn-8-4-3-2

Et annet spill som gikk likt, men som kunne svingt kraftig, var dette:

N		Ø	
♠	D-x-x	♠	kn-10-9-x-x
♥	kn-x-x	♥	K-x-x-x
♦	10-x	♦	x-x
♣	E-K-9-8-x	♣	D-x
V		S	
♠	K-x	♠	E-x-x
♥	x-x-x	♥	E-D-10
♦	K-kn-x	♦	E-D-8-7-x-x
♣	kn-10-x-x-x	♣	x

Ved begge bord var kontrakten 3 grand. Ved det ene bord hadde den norske Vest vært inne med en melding på 2 kløver som selv utenfor sonen hadde blitt en kostbar affære om Syd hadde latt makkens dobling stå.

Hvor Norge var Nord—Syd var det ingen meldinger imot og Vest startet med kl.kn. Syd stakk og fortsatte med ruter 10 som han lot løpe. Det kom en kløver igjen som Syd syntes han måtte slippe, idet han selv la en spar og en spar fra Øst fikk løpe til Vests konge. Nok en spar bragte Syd inn på esset. Syd har nå et valg. Hvis Vest har ruterkonge, er det riktig å spille ruter ess og en ruter til, og det likegyldig hvor hjerter konge sitter. Syd spilte isteden hjerter dame, som er riktig om Øst har ruter konge og hjerter konge. Spillemåten fører frem også om Vest har hjerter konge, bare han ikke har 4 kort i hjerter.

Hvis nemlig hjerter dame beholder stikket, må Syd spille hjerter ess og en hjerter til og går da bet om det er Vest som har 4 hjerter. Hvis Syd i 2. stikk kniper med ruter dame istedenfor å la ruter 10 løpe, ville han blitt tvunget til å velge riktig.

Leif Christiansen.